

Escola Universitària Politécnica de Mataró

Centre adscrit a:

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA

Grau en Mitjans Audiovisuals

NON-STOP ORG: VIOLÈNCIA MASCLISTA

Memòria

ORIOL VIDAL VENTÓS
PONENT: ANNA TARRAGÓ MUSSONS

PRIMAVERA 2016

TecnoCampus
Mataró-Maresme

Dedicatòria

Aquest treball va dedicat a totes i tots els que desitgen un món més humà, més igualitari,
on no es discrimini a les persones per raó del seu gènere o sexe.

Aquest treball va dedicat a totes i tots els que, dia a dia, treballen per fer del món un lloc
millor.

Aquest treball va dedicat a totes i tots els que pateixen per culpa de l'estructura social
imperant.

I, òbviament, aquest treball va dedicat a ella, la persona més important per mi, qui m'ha
ajudat a ser millor persona i obrir els ulls. T'estimo.

Agraïments

Vull agrair a totes i tots els que, d'una o altre forma, han col·laborat per fer que aquest projecte fos real.

Vull agrair a totes i tots els participants la seva aportació, doncs sense elles i ells, aquest treball no seria el mateix.

Vull agrair a la meva mare i al meu pare, alhora que al meu germà, avis i àvies, tots els esforços que han fet sempre per ajudar-me a evolucionar i ser qui sóc.

Vull agrair a la meva tutora, l'Anna, la seva involucració amb el projecte, tractant-me com un igual, allargant les reunions el que calgués i demostrant ser una tutora magnífica; la millor que podia tenir aquest treball.

I, finalment, novament vull agrair-li a ella, la meva parella, qui ha fet molt més del que li pertocava, per totes les converses i tots els visionats i revisionats del muntatge, a més de donar-me ànims fins el final.

Resum

Non-stop Org busca ser un espai per a la reflexió i visibilització social a través de reportatges de baix cost, on diverses entitats i associacions, juntament amb especialistes, ofereixen el seu punt de vista en relació a una temàtica. Aquest projecte se centra en la violència masculista, una xacra a nivell estructural de la nostra societat, la qual ens pot afectar a totes i tots, sense discriminació. L'àrea d'actuació és Barcelona, principal ciutat de Catalunya, essent un referent cabdal en quant a recursos per a les víctimes.

Resumen

Non-stop Org busca ser un espacio para la reflexión y la visibilización social a través de reportajes de bajo coste, dónde diversas entidades y asociaciones, además de especialistas, ofrecen su punto de vista en relación a una temática. Este proyecto se centra en la violencia machista, una lacra a nivel estructural de nuestra sociedad, que nos puedes afectar a todas y todos, sin discriminación. El área de actuación es Barcelona, principal ciudad de Cataluña, siendo un referente primordial en cuanto a recursos para las víctimas.

Abstract

Non-stop Org wants to be a space for reflexion and social visibility through low cost reports, where many organizations and associations, in addition to specialists, could offer their point of view about some topic. This project focuses on violence against women, a bad habit at the structural level of our society, which can affect to all of us, without discrimination. Barcelona is the performance area, Catalonia's main city, being a benchmark for remedies for victims.

Índex

Índex de figures	III
Índex de taules.....	V
Glossari de termes	VII
1. Introducció.....	1
2. Objectius i abast	3
3. Anàlisi dels referents	5
3.1. Referents	5
3.2. Context.....	7
3.3. Target	7
3.4. Revisió d'antecedents	8
3.4.1. Fitxes.....	8
3.4.1.1. <i>Amores que duelen</i>	9
3.4.1.2. <i>La Maleta de Marta</i>	10
3.4.2. Taules comparatives.....	11
3.4.2.1. Taula temàtica.....	12
3.4.2.2. Taula genèrica.....	17
3.4.3. Anàlisi en profunditat.....	22
3.4.3.1. <i>Te doy mis ojos</i>	22
3.4.3.2. <i>El machismo mata</i>	24
3.4.3.3. <i>Ni tu criada ni tu puta</i>	27
4. Marc teòric	29
5. Metodologia	33
5.1. Entrevistes en profunditat	35
5.1.1. Taller de prevenció	35
5.1.2. Estudiants.....	37
5.1.3. Conexus	38
5.1.4. Fundació AROA	39
5.1.5. Fundació IReS.....	41
5.1.6. Hèlia Dones.....	42
5.1.7. Institut Català de les Dones	43

5.1.8. Lorena Garrido	45
5.1.9. Maite Cayuela.....	46
5.1.10. Paco Abril.....	48
5.1.11. Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere.....	50
5.1.12. Servei d'Atenció als Homes	51
5.1.13. Testimoni	53
5.1.14. Judit Flores	55
6. Desenvolupament	57
7. Pla de difusió	63
8. Incidències.....	67
9. Modificacions del projecte	69
10. Conclusions	71
11. Possibles ampliacions.....	73
12. Bibliografia.....	75

Índex de figures

Figura 3.1. Fotogrames de <i>Sobrevivint: Crisi del 2008</i>	7
Figura 5.1.1. Fotograma Pau Zabala.....	36
Figura 5.1.2. Fotograma Alejandro i Aroa.....	37
Figura 5.1.3. Fotograma Oriol Ginés.....	39
Figura 5.1.4. Fotograma Neus Pociello.....	40
Figura 5.1.5. Fotograma Alba Fernández.....	42
Figura 5.1.6. Fotograma Carla Rigol.....	43
Figura 5.1.7. Fotograma Teresa Pitarch.....	44
Figura 5.1.8. Fotograma Lorena Garrido.....	46
Figura 5.1.9. Fotograma Maite Cayuela.....	47
Figura 5.1.10. Fotograma Paco Abril.....	49
Figura 5.1.11. Fotograma Montserrat Vilà.....	51
Figura 5.1.12.1. Fotograma Aharon Fernández.....	52
Figura 5.1.12.2. Fotograma Laila Aljende.....	53
Figura 5.1.13. Fotograma Testimoni.....	54
Figura 5.1.14. Fotograma Judit Flores.....	56
Figura 6.1. Logotip fons blanc.....	61
Figura 6.2. Logotip fons negre.....	61
Figura 6.3. Pictograma fons blanc.....	62

Figura 6.4. Pictograma fons negre.....	62
Figura 7.1. Díptic exterior.....	64
Figura 7.2. Díptic interior.....	65

Índex de taules

Taula 3.4.1.1. <i>Amores que duelen</i>	9
Taula 3.4.1.2. <i>La Maleta de Marta</i>	10
Taula 3.4.2.1. Taula comparativa temàtica.....	12
Taula 3.4.2.2. Taula comparativa genèrica.....	17

Glossari de termes

Bitrate	Quantitat de bits per segon que conformen un fitxer.
Capítol pilot	Episodi inicial o de prova que es realitza per veure quines opinions es reben.
Còdec	Sèrie de funcions algorítmiques necessàries per comprimir un arxiu.
Copyleft	Registre de propietat intel·lectual lliure, contrari a les restriccions del copyright.
Cosificació	Consideració d'una persona com una cosa. En el nostre àmbit, considerar el cos de la dona com un objecte.
Empoderament	Procés pel qual una persona o un grup social adquireix o rep els mitjans per enfortir el seu potencial en termes econòmics, polítics o socials. Prové del terme anglès <i>Empowerment</i> . Hi ha professionals que utilitzen aquest terme i d'altres empren el terme "Apoderament".
Flicker	Parpelleig provocat per la diferència de freqüència entre un element emissor de llum, com un fluorescent, i un mitjà enregistrator, com una càmera.
Gènere (àmbit social)	Conjunt de característiques psicològiques, socials i culturals assignades a dones i homes, que s'adquireixen en el procés de socialització de les diferents cultures al llarg de la història .
Invisibilització	Concepte àmpliament utilitzat a les ciències socials per a designar una sèrie de mecanismes culturals que duen a ometre la presència de determinats grups socials.
Masclisme	Actitud basada en l'atribució de superioritat a l'home sobre la dona.
Patriarcat	Organització social i cultural en la qual la totalitat de les relacions socials està estructurada pel domini de l'home.

Sexe	Conjunt de peculiaritats biològiques, fisiològiques i orgàniques que divideix els individus d'una espècie en mascles i femelles.
Timecode	Informació que s'utilitza en l'enregistrament i edició en vídeo. Permet dur un control sobre la duració i, també, permet definir en quin interval es troba un contingut concret.
Time-lapse	Vídeo obtingut a partir de fotografies captades durant un interval de temps i reproduïdes de forma consecutiva.

1. Introducció

Non-stop Org és un producte audiovisual seriat, format per diferents reportatges socials d'actualitat de baix cost. Cada capítol tracta sobre una temàtica en concret, que giren entorn d'entitats o organitzacions i institucions dedicades a impulsar millores en la societat. La distribució de *Non-stop Org* serà mitjançant plataformes digitals gratuïtes com YouTube o Vimeo, així com a través de les xarxes socials, principalment Facebook.

L'interès inicial per dur a terme el present projecte recau en informar i, alhora, generar consciència en la població envers totes aquelles entitats, organitzacions i institucions que diàriament elaboren labors de caràcter social i que, normalment, queden invisibilitzades.

Els objectius centrals d'aquest projecte són, principalment, visibilitzar diversos agents dedicats a respondre diferents necessitats socials. Tanmateix, volem que el cost sigui mínim, per no haver de fer cap inversió inicial; els coneixements tècnics hauran de sobreposar-se a les necessitats materials que suposarien un sobrecost. Un tercer objectiu són les ganes de demostrar que un treball d'aquesta envergadura pot ser realitzat per una sola persona, principalment en l'àmbit tècnic, tot i que es procurarà buscar un compositor per tal que faci la peça musical de la introducció i dels crèdits del producte i un locutor per fer una veu en off al llarg del capítol. Cal destacar que la graduada en Treball Social, Judit Flores, col·laborarà en la preproducció ajudant en la documentació i en la recerca d'associacions.

Aquesta proposta té, com a interès, el fet de ser un gènere que, normalment, atrau els espectadors pels valors socials que té i l'interès comú que generen les temàtiques abordades en el context actual.

D'altra banda, motiva la involucració dels espectadors a projectes relacionats amb els esmentats en els capítols. També permet informar-los des del punt de vista d'experts o professionals, usuaris i testimonis (sempre que sigui possible) que ho viuen en el seu dia a dia.

Com a punt diferencial, cada capítol comptarà amb un mínim de tres entitats, organitzacions o institucions que, degut al seu tarannà professional, tracten el mateix tema des de diferents perspectives.

Així mateix, la filosofia de baix cost de *Non-stop Org* permet oferir un producte de vessant social sense tenir en compte les limitacions de capital o la necessitat de recerca de finançament per poder tirar endavant un projecte de certa envergadura, fet que trenca aquesta primera barrera i possibilita la lliure distribució per internet, arribant a tots aquells que estiguin interessats en la temàtica.

2. Objectius i abast

Non-stop Org té, com a raó de ser, la finalitat d'informar a la població envers diferents temàtiques d'àmbit social, visibilitzant associacions o institucions dedicades a millorar la situació actual de cada temàtica concreta. Com que aquest projecte l'hem acotat al capítol pilot, només parlarem dels objectius d'aquest dins de la violència masclista.

- **Objectiu general del producte 1:** Visibilitzar associacions o institucions que treballen per a l'eradicació de la violència de gènere.
 - Objectiu específic 1.1: Entrevistar a tres associacions dedicades a combatre la violència contra les dones des de tres perspectives diferents.
 - Objectiu específic 1.2: Entrevistar a experts o professionals en matèria de violència de gènere.
 - Objectiu específic 1.3: Difondre el producte audiovisual definitiu mitjançant la plataforma YouTube.
- **Objectiu general del producte 2:** Conscienciar a la població d'un problema social vigent.
 - Objectiu específic 2.1: Generar reflexió als espectadors a partir del contingut del reportatge.
 - Objectiu específic 2.2: Sensibilitzar als espectadors mitjançant l'opinió dels diferents entrevistats.
- **Objectiu general del producte 3:** Demostrar la viabilitat tècnica d'aquest projecte dut a terme per una sola persona.
 - Objectiu específic 3.1: Assumir totes les tasques necessàries per dur a terme el projecte de forma individual.
 - Objectiu específic 3.2: Enregistrar el material audiovisual mitjançant recursos propis.
 - Objectiu específic 3.3: Cobrir els costos del reportatge amb capital propi.
- **Abast:**
 - Publicar el reportatge a la plataforma YouTube.
 - Oferir aquest suport audiovisual a les associacions que estan implicades com a recurs informatiu i pedagògic per a les seves activitats, com les de prevenció i conscienciació de la violència de gènere.

- Analitzar la repercussió o l'impacte del reportatge a través de les diferents opinions a les xarxes socials com a valor qualitatiu, i número de visionats i relació m'agrada/no m'agrada com a valor quantitatiu, per tal de considerar l'opció de crear més capítols.

3. Anàlisi dels referents

3.1. Referents

- *En la caja* (Cuatro, Ana Ruiz, 2014-2015): Generalment, tracta temes de caràcter social, dialoga amb testimonis o persones involucrades, així com professionals especialitzats en la matèria. Busca trencar prejudicis relacionats amb la temàtica que són socialment acceptats.
- *Conexión Samanta* (Cuatro, David Moreno, 2010-2015): Toca temes d'interès social, selecciona un nombre concret d'individus o famílies i els acompanya durant gairebé tot el programa per tal de captar tot allò que els envolta i, alhora, busca les opinions d'experts.
- *60 minuts* (TV3, Joan Salvat, 1989-2016): Toca l'àmbit social i busca la reflexió en diferents matèries.
- TV3 (Estil): L'estil propi dels reportatges de TV3, com els *Sense Ficció*, serà el principal referent a tenir en compte en diferents trets tècnics, com l'estil d'imatge, la textura, el format i el tipus de realització del producte.
- *Malviviendo* (Webserie, David Sainz, 2008-2014): Encara que no sigui un reportatge, *Malviviendo* és un referent en quant a viralització i difusió per YouTube.
- *Diario de* (Cuatro, Alberto Muñoz, 2004-2014): Programa de denúncia social, on la presentadora, Mercedes Milà, ajuda a les víctimes d'un problema en concret a que es faci justícia. El considerem un referent perquè busca orientar a víctimes; *Non-stop Org* dona a conèixer associacions o institucions a on es pot adreçar una persona que estigui patint quelcom relacionat amb la temàtica tractada.
- *A lo Gonzo* (La Sexta, Fernando González, 2010-2015): Entrevistes a testimonis de temàtiques d'impacte social, com, per exemple, familiars de víctimes del franquisme.
- *Catalunya Experience* (TV3, Xavier Brichs, 2015): Careta d'entrada mitjançant time-lapse. L'estil d'aquesta careta, on s'ensenyen diverses localitzacions, acompanyat d'una música que en segueix el ritme, reforça el missatge del programa *Catalunya Experience*.

- *Vincles* (TV3, Francesc Romero, 2014-2015): Programa basat en testimonis que explica l'experiència recíproca entre una persona en risc d'exclusió social i un voluntari o treballador d'una entitat social.
- *Tot un món* (TV3, Carles Solà, 2005-2015): Estil de la música de la careta d'entrada. Té un to subtil misteriós, no és ni alegre ni trista, però acaba de forma ascendent, enlloc del típic final descendent.
- *La Por* (Jordi Cadena, 2013): Pel·lícula que explica la història d'una família que viu un calvari per culpa d'un pare maltractador. Referent en quant a estil visual, utilitzant poca profunditat de camp.
- *Te doy mis ojos* (Icíar Bollaín, 2003): Pel·lícula que tracta el patiment que viu Pilar, que és maltractada pel seu marit, Antonio. Segons Carlos Boyero, del diari *El Mundo*: "La película más estremecedora que he visto sobre el maltrato doméstico". Referent per la temàtica tractada, centrada en el bloc de Dones.
- Ana Orantes: Víctima de violència masclista durant quaranta anys que, l'any 1997, després d'haver-se separat del seu marit, va explicar a la televisió andalusa la seva experiència. Dos setmanes més tard, el seu marit l'assassina cremant-la, després d'haver-la apallissat fins fer-li perdre el coneixement. Aquest cas va comportar un canvi de percepció envers la violència masclista. (Noguero, 2016).
- *Salvados* (La Sexta, Jordi Évole, 2008-2016): Programa televisiu on es realitzen reportatges d'actualitat, buscant sempre un punt de polèmica. Toquen temàtiques molt diverses. Destaca per al nostre projecte el reportatge *El machismo mata*.
- *Sense ficció* (TV3, Joan Salvat, 2009-2016): Un dels principals programes divulgadors de documentals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Tot i així, degut a la infoxicació dels propis mitjans, emeten reportatges sota l'etiqueta de documental. Referent en quant a estil.
- *Sobrevivint: Crisi del 2008* (Oriol Vidal, 2014) : Reportatge creat pel propi autor d'aquest projecte, on l'estil compositiu i textura de les entrevistes enregistrades amb rèflex donen una cromàtica diferent a una càmera de vídeo convencional. Les entrevistes de *Non-stop Org* seran força fidels, tècnicament, a les de *Sobrevivint*, on no es van fer servir focus de llum contínua, sinó òptiques de molta lluminositat, poca profunditat de camp i la llum existent en el recinte.

Figura 3.1. Font: Elaboració pròpia. Fotogrames de *Sobrevivint: Crisi del 2008*.

3.2. Context

Non-stop Org es situa en un context d'actualitat. Depenent de la temàtica i de les aportacions dels testimonis podem abastar un espai temporal més o menys ampli. En el capítol pilot, el context es centra en el panorama actual de les associacions que participaran i de les aportacions dels entrevistats.

3.3. Target

El target és la població adulta, a partir dels setze anys. El nostre espectador ideal té inquietuds sobre el seu entorn més pròxim, sobretot a nivell social, alhora que té interès en l'actualitat i la denúncia social; busca un mitjà que el condueixi a l'anàlisi i la reflexió sobre les temàtiques esmentades.

3.4. Revisió d'antecedents

Per tal de poder encarar amb èxit el projecte, a part d'adquirir coneixements sobre la temàtica a tractar, ha estat necessari repassar productes ja existents, amb l'objectiu d'aprendre i obtenir un cert *background*. Així doncs, hem emprat diversos mètodes durant la revisió.

3.4.1. Fitxes

Per a la revisió d'antecedents, es va començar seleccionant dos documentals que tracten la violència masclista. Es va formula una fitxa amb deu qüestions que s'emplenaven un cop fet el visionat, per tal d'establir un punt de partida objectiu entre els documentals visionats i, conseqüentment, detectar quins punts diferencials ofereix *Non-stop Org*.

Un cop analitzats els dos documentals, s'ha arribat a la conclusió que cap dels dos és, exactament, el que s'espera que sigui *Non-stop Org*. El documental *La Maleta de Marta* (Günter Schwaiger, 2013) és el que més elements en comú té (un total de 8 sobre 10, on s'exceptua la distribució per YouTube i les entrevistes amb persones a peu de carrer) però l'estil difereix força amb les intencions de *Non-stop Org*. En canvi, *Amores que duelen* s'acosta més a l'estil d'entrevista que es volen fer, però, en conjunt, és un programa més allunyat encara, sobretot perquè és un format diferent (docu-factual). En aquest cas, ha obtingut un 5 sobre 10 en relació amb la idealització de *Non-stop Org*. El punt diferencial més destacat, entrevistar tres associacions amb tres punts de vista diferents, no s'ha vist reflectit en aquests dos antecedents, tot i el tractament de *La Maleta de Marta* incloent testimonis d'agressors, fet que dóna més motius per creure que el *Non-stop Org* pot ocupar un espai entre els productes audiovisuals que tracten aquests tipus de temes, oferint un nou enfocament a una temàtica que tampoc s'ha explotat en excés.

3.4.1.1. Amores que duelen

Títol: <i>Amores que duelen</i> - Melanie (Temporada 1 – Ep.1)		
Gènere: Docu-factual / Docudrama		
Productora: Verve Media Company España		
Any: 2014		
	Sí	No
Utilitzen l'entrevista com a eina d'extracció d'informació?	X	
Parlen amb testimonis directes?	X	
Parlen amb experts i/o especialistes?	X	
Parlen amb associacions?		X
Parlen amb persones a peu de carrer?		X
Té veu en off?	X	
Hi ha gràfics explicatius?	X*	
Parlen de legislació?		X
Des de quantes perspectives analitzen la temàtica? (Sí = 1 / No = 2 o més)	X	
S'ha difós per YouTube?		X
<p>Observacions: Adaptació del format italià <i>Amore Criminale</i>. Utilitzen la reconstrucció dels fets de forma dramatitzada (característica del format Docu-factual o Docudrama). En aquest episodi apareixen la víctima, els pares, el germà, l'advocada, un alt càrrec de la Guàrdia Civil i una especialista (col·laboradora del programa) que és psicòloga clínica i forense; experta en violència de gènere. Dins de la difusió, aquest programa s'emet actualment a Telecinco els dimarts i dimecres a les 00:30, obtenint una mitja de 920.000 espectadors amb un share del 12,6% (segons Wikipedia) i també es poden veure els capítols a www.mitele.es, propietat de Mediaset España. L'asterisc dels gràfics explicatius és per destacar que sí que donen alguna dada estadística i recorden el número 016 d'atenció i assessorament jurídic sobre la violència de gènere en format gràfic, però no han generat plans totalment basats en gràfics o diagrames. En quant a perspectives, el documental gira entorn la història de la protagonista; encara que aparegui la seva advocada, serveix per reforçar el punt de vista de Melanie. L'especialista dóna matisos i fa servir algun terme específic, com "Lluna de mel", però tampoc fa una visió diferenciada. En quant al muntatge, barregen les entrevistes amb les reconstruccions amb actors. La veu en off ajuda en tot moment a seguir el fil del programa. Es fan servir plans amb poca profunditat de camp, i l'estil de les reconstruccions són com si es tractessin de petits fragments d'una <i>soap-opera</i>.</p>		

Taula 3.4.1.1. Font: Elaboració pròpia. *Amores que duelen*.

3.4.1.2. La Maleta de Marta

Títol: <i>La Maleta de Marta</i>		
Gènere: Documental		
Productora: Co-Producció Günter Schwaiger / TVE / ORF		
Any: 2013		
	Sí	No
Utilitzen l'entrevista com a eina d'extracció d'informació?	X	
Parlen amb testimonis directes?	X	
Parlen amb experts i/o especialistes?	X	
Parlen amb associacions?	X	
Parlen amb persones a peu de carrer?		X
Té veu en off?	X	
Hi ha gràfics explicatius?	X*	
Parlen de legislació?	X*	
Des de quantes perspectives analitzen la temàtica? (Sí = 1 / No = 2 o més)		X
S'ha difós per YouTube?		X
<p>Observacions: Dins de la secció d'especialistes i associacions, apareixen la Männerwelten, una associació que tracta agressors de violència de gènere i, l'altra, és Gewaltschutzzentrum o Centre de protecció contra la violència, i engloba diferents àmbits, tan judicials com psicològics. També apareix Amnistia Internacional. L'asterisc dels gràfics explicatius és degut a que, en apartat gràfic, només apareixen textos amb estadístiques o comentaris del propi director. En l'altra asterisc, en quant a legislació, sí que toquen la temàtica, principalment quan estan a Amnistia Internacional, però ho fan de forma superficial, sense aprofundir. En referència a les perspectives, en són dues: El punt de vista de la Marta, la dona maltractada i, per altra banda, els agressors que estan en rehabilitació i els especialistes que els estan ajudant. Finalment, pel que fa a la difusió, aquest documental va ser emès per televisió per La 2 i, durant un temps, es podia veure a la plana web de la pròpia cadena, a la secció de "El Documental". Per altra banda, es pot visualitzar a www.dailymotion.com; a YouTube no hi és.</p>		

Taula 3.4.1.2. Font: Elaboració pròpia. *La Maleta de Marta*.

3.4.2. Taules comparatives

A mesura que el projecte ha anat evolucionant, s'ha vist la necessitat d'ampliar la revisió i comparativa de referents, així que es genera un segon sistema, basat en una taula comparativa, per tal de simplificar la feina i, a més, fer-ho més agradable visualment.

Aquest segon sistema és divideix en dues taules: La taula temàtica, on s'analitzen i comparen quatre productes que tracten la violència masclista amb un ideal de *Non-stop Org* i, per altra banda, la taula genèrica, on els productes comparats són documentals i reportatges sense relació amb la temàtica concreta, per tal de tenir una altra perspectiva d'anàlisi.

Com es pot observar en aquestes, el projecte de *Non-stop Org* encaixa tan si el comparem amb productes de la mateixa temàtica com amb productes del mateix gènere, fet que corrobora una bona orientació envers què es volia fer i el target escollit.

3.4.2.1. Taula temàtica

	<i>Non-stop Org: Violència masclista (Ideal)</i>	<i>Amores que duelen - Melanie (T1. E1)</i>	<i>La Maleta de Marta</i>	<i>Salvados: El machismo mata</i>	<i>¿No queríais saber por qué las matan? Por nada</i>
FITXA TÈCNICA					
PAÍS	Espanya				
ANY	2016	2014	2013	2016	2009
DIRECTOR/A	ORIOI VIDAL	NOELIA DEL RÍO	GÜNTER SCHWAIGER	JORDI ÉVOLE	MERCEDES FERNÁNDEZ- MARTORELL
PRODUCTORA	-	VERVE MEDIA COMPANY ESPANYA	CO-PRODUCCIÓ GÜNTER SCHWAIGER / TVE / ORF	ATRESMEDIA	CANÓNIGO FILMS

CANAL DE DISTRIBUCIÓ	YOUTUBE	TELECINCO - MITELE.TV	LA 2 / DAILYMOTION.COM	LASEXTA/ ATRESMEDIAPLAYER	VIMEO
FORMAT	REPORTATGE SOCIAL	DOCUDRAMA / DOCU-FACTUAL	DOCUMENTAL	REPORTATGE SOCIAL D'ACTUALITAT	PEL·LÍCULA DOCUMENTAL
TARGET	MAJORS DE SETZE ANYS	MAJORS DE SETZE ANYS	MAJORS DE SETZE ANYS	MAJORS DE SETZE ANYS	MAJORS DE SETZE ANYS
NIVELL DIFUSIÓ (DES DE LOCAL FINS INTERNACIONAL)	LOCAL	NACIONAL	INTERNACIONAL	NACIONAL	NACIONAL
TEMÀTICA	VIOLÈNCIA MASCLISTA				
ÀMBITS DELS CONTINGUTS					
ÀMBIT JUDICIAL	√	√	√	√	√
ÀMBIT INSTITUCIONAL	√	√	X	√	√

ÀMBIT FAMILIAR	√	√	√	√	√
ÀMBIT ENTITATS/ORG.	√	X	√	X	X
ÀMBIT ESPECIALISTES	√	√	√	√	√
TIPOLOGIA DE CONTINGUTS					
ENTREVISTES	√				
RECREACIONS	X	√	X	X	√
GRÀFICS / CAYRONS	√	√	√	√	X
VEU EN OFF	√	√	√	√	√
DADES ESTADÍSTIQUES	√	X	X	√	X
MATERIAL D'ARXIU	X	√	X	X	X
SOBRE LES ENTREVISTES					

ENTREVISTA COM A MITJÀ PRINCIPAL D'OBTENIR INFORMACIÓ?	√	√	√	√	√
TEMPS DEDICAT A LES ENTREVISTES (POSITIU: >50% TEMPS TOTAL / NEGATIU: <50% TEMPS TOTAL)	√	X	√	√	√
Nº ENTREVISTATS / Nº PROFESSIONALS (POSITIU: >50% PROFESSIONALS / NEGATIU: <50% PROFESSIONAL)	√	X	X	√	X
PLANS EXT/INT ENTREVISTES	√	X	√	X	X
INTRODUCCIÓ PREGUNTES: NARRADES, CAIRON, NO APAREIXEN...	NO APAREIXEN / CAIRON EN UN CAS	NO APAREIXEN	NO APAREIXEN	NARRADES	NARRADES
ENTREVISTES MULTICÀMERA	√	X	√	√	√

APAREIX ENTREVISTADOR/ PRESENTADOR?	X	X	X	√	√
--	---	---	---	---	---

Taula 3.4.2.1. Font: Elaboració pròpia. Taula comparativa temàtica.

3.4.2.2. Taula genèrica

	<i>Non-stop Org: Violència masclista (Ideal)</i>	<i>30 minuts: Trànsit, menors transsexuals</i>	<i>Salvados: El incendio del Liceo</i>	<i>Sense ficció: El món on volíem viure. Robert Capa, 15 de gener de 1939</i>	<i>Noche temática La 2: Medicina y niños</i>
FITXA TÈCNICA					
PAÍS	Espanya				França
ANY	2016	2016	2016	2014	2013
DIRECTOR/A	ORIOI VIDAL	ROSER OLIVER I LLUÍS MONTSERRAT	JORDI ÉVOLE	ORIOI QUEROL	SANDRINE MARY
PRODUCTORA	-	CCMA	ATRESMEDIA	LAVINIA PRODUCTORA - TV3/TVE	GRAND ANGLE PRODUCTIONS

CANAL DE DISTRIBUCIÓ	YOUTUBE	TV3 / 3ALACARTA	LA SEXTA / ATRESMEDIAPLAYER	TV3 / 3ALACARTA	LA 2 / RTVE ONLINE
FORMAT	REPORTATGE SOCIAL	REPORTATGE SOCIAL	REPORTATGE D'ACTUALITAT	DOCUMENTAL	DOCUMENTAL
TARGET	MAJORS DE SETZE ANYS	TOTS ELS PÚBLICS	MAJORS DE SETZE ANYS	MAJORS D'EDAT	MAJORS DE 12 ANYS
NIVELL DIFUSIÓ (DES DE LOCAL FINS INTERNACIONAL)	LOCAL	NACIONAL	NACIONAL	NACIONAL/ INTERNACIONAL	INTERNACIONAL
TEMÀTICA	VIOLÈNCIA MASCLISTA	TRANSEXUALITAT EN ELS INFANTS	SILENCI EN L'INCENDI DEL LICEU 1994	ROBERT CAPA I L'EXILI DE 1939 DELS REPUBLICANS	MEDICAMENTS ORIENTATS A NENS
ÀMBITS DELS CONTINGUTS					
ÀMBIT JUDICIAL	√	X	√	X	X
ÀMBIT INSTITUCIONAL	√	X	√	X	√

ÀMBIT FAMILIAR	√	√	√	√	√
ÀMBIT ENTITATS/ORG.	√	X	X	X	X
ÀMBIT ESPECIALISTES	√	√	√	√	√
TIPOLOGIA DE CONTINGUTS					
ENTREVISTES	√				
RECREACIONS	X	√	X	X	√
GRÀFICS / CAIRONS	√	√	√	√	√
VEU EN OFF	√	X	X	√	√
DADES ESTADÍSTIQUES	√	X	X	√	√
MATERIAL D'ARXIU	X	X	√	√	√
SOBRE LES ENTREVISTES					

ENTREVISTA COM A MITJÀ PRINCIPAL D'OBTENIR INFORMACIÓ?	√	√	√	√	√
TEMPS DEDICAT A LES ENTREVISTES (POSITIU: >50% TEMPS TOTAL / NEGATIU: <50% TEMPS TOTAL)	√	√	√	√	√
Nº ENTREVISTATS / Nº PROFESSIONALS (POSITIU: >50% PROFESSIONALS / NEGATIU: <50% PROFESSIONAL)	√	X	X	√	√
PLANS EXT/INT ENTREVISTES	√	√	X	√	X
INTRODUCCIÓ PREGUNTES: NARRADES, CAYRON, NO APAREIXEN...	NO APAREIXEN / CAIRON EN UN CAS	NO APAREIXEN	NARRADES	NO APAREIXEN	NO APAREIXEN
ENTREVISTES MULTICÀMERA	√	X	√	X	√

APAREIX ENTREVISTADOR/ PRESENTADOR?	X	X	√	X	X
--	---	---	---	---	---

Taula 3.4.2.2. Font: Elaboració pròpia. Taula comparativa genèrica.

3.4.3. Anàlisi en profunditat

Un cop fetes les fitxes i les taules comparatives, es decideix agafar tres productes diferents pel que fa a format i gènere (una pel·lícula, un reportatge i un llibre) però que tractin la violència masclista i fer-ne un anàlisi en profunditat, per tal d'obtenir més continguts que amb les fitxes, de forma focalitzada.

3.4.3.1. *Te doy mis ojos*

Te doy mis ojos és una pel·lícula dirigida per Íciar Bollaín, produïda l'any 2003.

Tracta sobre la violència domèstica que pateix Pilar (Laia Marull), la dona d'Antonio (Luis Tosar) i mare de Juan (Nicolás Fernández).

El film comença amb Pilar fugint de casa seva amb el seu fill fins a casa de la seva germana Ana (Candela Peña). El fil argumental avança fins el punt en que comprenem que Antonio ha comès un episodi de violència domèstica i, alhora, observem com busca el perdó de la seva dona. Assisteix a teràpia en grup, promet que canviarà, li fa regals... fins que Pilar se'l creu i torna a casa. Res més lluny de la realitat, Antonio no podrà suportar les inquietuds de la seva dona, qui ha trobat una vocació en l'àmbit laboral, degut als seus propis prejudicis.

Després d'una breu sinopsi, entrem a analitzar el contingut del film envers la violència masclista.

Antonio compleix el rol d'home establert per la societat: proveïdor de la família, no expressa els seus sentiments, es compara amb altres homes, etc.

Pilar, en canvi, mostra símptomes evidents d'estar patint violència: ansietat, nerviosisme quan Antonio entra a casa, incapacitat d'expressar la seva situació davant els seus familiars, dificultat d'interacció social, alhora de poques o cap amistat, inseguretat, baixa autoestima, etc. però, malgrat tot, té una gran dependència emocional cap a Antonio i es

sent culpable i responsable de la situació, sobretot quan Ana li planteja l'opció de divorciar-se, Pilar argumenta que “què passarà amb Antonio?”.

Un altra handicap que ha d'afrontar Pilar és la dependència econòmica, doncs Antonio és l'únic que treballa del nucli familiar, així que ella no podria mantenir-se ni a ella ni a Juan.

La història gira al voltant del patró “Lluna de mel”, on l'agressor comet un acte de violència cap a la parella, la parella intenta fugir d'aquest, l'agressor mira de recuperar la seva confiança, principalment promentent canvis, la víctima se'l creu, hi ha un període de teòrica bonança fins el següent acte de violència, normalment més fort que l'anterior.

Tanmateix, Pilar té suport familiar, per part de la seva germana Ana, situació no gaire comú en les dones maltractades, doncs la dificultat d'expressar la seva situació per vergonya o per por a més violència frena a les víctimes.

Per altra banda, Antonio utilitza al seu fill Juan, mentre està amb la seva mare a casa de la seva tieta, per obtenir informació de Pilar, arribant a tractar el nen de forma agressiva, denotant una obsessió respecte si Pilar està amb un altre home.

Un altre factor que apareix en el film és el fet de que la mare de Pilar i Ana, actualment viuda, també va patir violència masclista per part del seu marit, provocant que, avui en dia, naturalitzi aquestes conductes, aconsellant a Pilar que s'arregli amb Antonio perquè les dones han de tenir un marit.

Si analitzem la teràpia en grup que realitza Antonio, podem observar com els homes allà presents es justifiquen i acusen de les seves accions a les dones. Tal i com ens han explicat alguns dels entrevistats del nostre reportatge, el grup simbolitza la societat, esdevenint-ne un mirall, on l'home se sent envoltat d'altres individus en una situació similar a la pròpia. Malgrat tot, cal afirmar que pocs agressors accedeixen voluntàriament a aquests serveis; essent més freqüent l'assistència en cas d'obligació o pressió per part de la parella sentimental.

A mesura que el film avança, Antonio no pot evitar mostrar el seu costat més possessiu i controlador, quan li regala un telèfon mòbil a Pilar i pateix molta ansietat i ràbia quan aquesta no se li agafa, fins el punt d'agredir-la en una discussió.

En un altre moment de la pel·lícula, Antonio i Pilar van a ajudar al germà d'aquest, qui s'està construint una casa. El germà menysté a Antonio, qui s'acaba sentint inferior i explota contra la seva dona en el trajecte de tornada a casa, alliberant tota la seva agressivitat.

A mesura que Pilar va empoderant-se, sentint-se més segura, gràcies a la nova vocació laboral que ha descobert, a partir d'unes pràctiques en un museu d'una església, Antonio va enfonsant-se més en el seu propi cercle viciós, fins el punt de desistir d'anar a teràpia, i sotmetent a la seva dona degut a la seva pròpia frustració, demostrant insatisfacció i menysteniment personal, sentint-se inferior a la resta d'homes, exposant la seva manca de confiança, i qüestionant els motius pels quals Pilar vol evolucionar en la seva feina.

I, quan arriba el gran dia per Pilar, dia que ha de viatjar a Madrid per fer una prova per tal d'aconseguir un contracte millor, Antonio agredeix a la seva dona en tots els aspectes, la destrossa com a persona atacant-la, arrencant-li la roba, despullant-la pràcticament sencera i deixant-la tancada al balcó, argumentat que "així pot sentir-se ben observada" com quan presenta quadres en el museu i, finalment, Pilar, totalment atemorida, incapaç de contenir l'orina per la situació, entra en un atac d'ansietat que la deixa totalment paralizada, obrint-li els ulls de la forma més desgraciada.

Però, per acabar de posar la cirereta, en un acte de valentia, decideix anar a la Guardia Civil per denunciar el que ha passat hores abans i, com que no té cap morat ni cap part mèdic, el policia no és capaç d'utilitzar un bé preuat anomenat empatia, i és incapaç d'actuar com hauria d'haver-ho fet, doncs la violència psicològica no té cabuda en un món on la superficialitat regna, i més, des d'una perspectiva masclista.

Cal destacar el canvi de visió d'aquesta pel·lícula després d'haver realitzat aquest projecte, doncs durant el visionat s'han pogut distingir, en tot moment, la situació en què es troba la protagonista i detectant els motius que porten a Antonio a la seva pròpia destrucció.

3.4.3.2. *El machismo mata*

El machismo mata és un reportatge del programa *Salvados*, dirigit i presentat per Jordi Évole, essent el capítol 11 de l'onzena temporada, produït l'any 2016. Com bé diu el títol,

tracten la violència masclista entrevistant a quatre persones: magistrada, psicòleg, agressor i educadora social, cobrint la visió del sistema judicial, l'especialista que realitza teràpia a homes agressors, un d'aquests homes que comença a presentar canvis en la seva conducta i l'àmbit de la prevenció orientada a joves.

El reportatge comença sense floritures, directament dins d'una sala on s'està prenent declaració a una dona que ha patit violència per part de la seva parella. La dona, qui dóna l'esquena a la càmera, es troba exposada davant diferents professionals. Es troba en una situació de vulnerabilitat doncs, després del que li ha ocorregut, ningú l'ajuda a gestionar les seves emocions i es troba amb un tracte molt fred i poc humà. La seva veu no està distorsionada.

“Tranquila, no tenemos prisa” són les paraules que li dirigeix la jutgessa encarregada de prendre-li declaració quan la dona trenca a plorar. Cap gest de recolzament ni d'acte per fer-la sentir millor.

El cas que es tracta sobre el control i la gelosia de la seva parella, fins el punt de que, aquest, després d'emborratjar-se, quelcom quotidià per aquest, arriba a agredir a la dona. No és el primer episodi de violència en la relació de 14 mesos. Apart d'aquesta agressió física, l'home va utilitzar violència psicològica: “Te voy a arruinar la vida”, “eres una imbécil, una puta”.

Durant la declaració, se li qüestiona a la víctima el fet de que no comentés, durant la denúncia als Mossos d'Esquadra, que aquest li va colpejar la cara.

A continuació, Évole entrevista a la jutgessa que ha estat present durant la declaració. Aquesta li explica el dia a dia en els jutjats en relació a aquesta temàtica amb desgana, és a dir, com qui prepara entrepans: “La media són 9. Algún día tienes 3, otros 12 o 15...”. Per altra banda, aclareix que la violència masclista és un delictes públic, fet que implica una certa obligatorietat a la població de denunciar en cas de ser-ne testimoni.

En aquest punt s'intueix la linealitat del reportatge, doncs recau tot el pes en les intervencions de l'entrevistat i l'Évole. Una manca de grafisme informatiu, com cairons, dificulta l'assimilació de certes dades o informacions que es donen, doncs llegir-ho facilita l'assimilació envers escoltar-ho.

Évole li pregunta si els mitjans de comunicació tracten bé aquesta temàtica, obtenint un rotund no per part de la magistrada, qui considera que hi ha un excés d'imatges a les notícies, principalment morboses, com per exemple ensenyar com els serveis mèdics treuen el cos sense vida de la dona assassinada o, també, quan entrevisten a algun veí o alguna veïna i, aquests, comenten que “semblava bona persona” o “no ho hauria dit mai”.

Posteriorment, ens situem a Bilbao, on s'entrevista a un psicòleg que realitza tallers de psicoteràpia per a homes agressors, un programa subvencionat pel govern basc. Considera que aquestes teràpies han de servir per evitar més víctimes arrel d'aquests homes, ajudant-los a pensar d'una altra forma. Per desgràcia, el 99% dels assistents, no assisteixen de forma voluntària. Alhora, explica com el sistema patriarcal provoca aquesta situació de desigualtat. I, també, opina que aquests tipus de programes no estan ben vistos per la societat, sobretot si són finançats amb fons públics.

L'agressor, usuari del servei explicat pel psicòleg anterior, accedeix a participar sense mostrar qui és, ja que ningú del seu voltant sap que és un maltractador. Explica que sent vergonya i que està en procés de millorar, malgrat que, tot i haver fet tractament, moltes vegades torna a ensopegar amb la mateixa pedra. Tot i així, valora molt positivament la teràpia en grup, doncs l'efecte mirall que aquest ofereix als participants pot ajudar molt a prendre consciència i a veure's amb la capacitat de poder expressar-se sense ser jutjat i sentir que no estan sols.

Per acabar, s'observa la dinàmica d'un taller orientat a joves. La tallerista els demostra que els i les joves es troben totalment influenciats per la societat i els estereotips de gènere. Allà, els explica que ella va patir violència masclista durant quatre anys, fet que, intrínsecament, ajuda als nois i noies a prendre consciència que, qualsevol, pot patir-ho.

En definitiva, aquest reportatge tracta la temàtica de forma molt general, deixant-se molts aspectes sense tocar, doncs només toquen el tema jurídic per sobre, l'atenció dels agressors i un testimoni directe i la prevenció dels joves, obviant un dels temes més importants: l'atenció directe de les víctimes i els recursos que aquestes poden tenir per tal de gestionar millor la seva situació.

3.4.3.3. *Ni tu criada ni tu puta*

L'escriptor José Mariscal, l'any 2015, a través d'Autoedicions Tagus, publica *Ni tu criada ni tu puta*, un conjunt d'històries que inviten a reflexionar envers les desigualtats entre els homes i les dones. Dels diferents relats que conté *Ni tu criada ni tu puta*, hem escollit els dos primers, els quals mostren certes dicotomies presents entre el gènere masculí i femení en situacions quotidianes. Ambdós relats exposen situacions familiars similars: famílies amb una estructura nuclear típica i amb la singularitat comuna de què les dones (i mares) també participen en el món laboral.

En el primer relat, distingim una família de classe mitja, on els rols d'ambdós membres de la parella (pare i mare) són molt diferents i que romanen directament promoguts pels models de gènere socialment estandarditzats.

S'aprecia, doncs, una dona de 40 anys, participant activa dins del món laboral, estudiant universitària i mare de tres fills d'edats diverses (des de la infantesa fins l'adolescència). Es tracta d'una dona que fa doble jornada, doncs no només participa en el sostens econòmic familiar, sinó que també s'encarrega de les tasques domèstiques de la llar i de la cura dels seus fills i de les persones grans de la família.

Per contra, el seu marit, que també contribueix econòmicament en el sostens familiar, adopta un rol totalment oposat al de la seva parella, doncs manté una actitud passiva i despreocupada que queda patent al evitar fer-se càrrec de les demandes o necessitats dels seus fills fins al punt d'atribuir aquestes funcions a la seva dona o al no voler realitzar cap mena de treball reproductiu. Tampoc veu amb bons ulls que la seva dona arribi més tard que ell a casa o la infravalora quan, per exemple, vol conduir el cotxe (una acció que popularment es critica o ridiculitzada quan es exercida pel sexe femení). Així doncs, a través d'aquesta narració som capaços de veure el recorregut d'una dona que diàriament treballa a doble jornada sense cap tipus de reconeixement ni ajuda per part dels altres i que, poc a poc, va prenent consciència de la seva situació i de les diferències i injustícies que li toca viure per raó de gènere, fins al punt de decidir deixar d'ocupar-se de totes les tasques associades al seu gènere i experimentar els efectes i conseqüències que se'n deriven.

En el segon relat, es parla d'una família acomodada i de classe alta: d'uns pares i del seus dos fills petits. En aquest cas, veiem que ambdós membres de la parella segueixen adoptant

rols totalment diferents i directament marcats per la normativa de gènere vigent. La dona, tot i treballar, és qui s'encarrega de les tasques associades al gènere femení (treball reproductiu i de cura), mentre que l'única tasca de l'home és treballar. En aquest cas, també queda exposada la insatisfacció sexual de la dona, doncs la seva parella no té cap tipus d'interès més enllà de la seva pròpia satisfacció sexual; ella prefereix fingir i acceptar les demandes sexuals de la seva parella, per evitar que aquest últim es molesti amb ella i així, sortir del pas.

En ambdós relats són visibles els valors heteropatriarcals adjacents en la societat en què vivim, i com la incursió de la dona en el mercat laboral no ha canviat la situació de discriminació que viuen aquestes a causa del seu gènere, ja que, no només perduren les diferències de sous i d'oportunitats del sexe femení en el mercat laboral, sinó que també veiem com ara són altres dones (generalment immigrants no regularitzades legalment) qui són retribuïdes econòmicament per dur a terme les tasques reproductives i de cura que les dones (ara presents en el món laboral) feien anys enrere. Tampoc s'estan apreciant canvis en quant el tracte que reben les dones en el món laboral, doncs igualment són jutjades i discriminades per la seva condició, on majoritàriament predominen les actituds sexistes fortament promogudes pels valors inherents en la nostra societat. Aquesta és una mostra de què encara que els contextos canviïn, la societat heteropatriarcal és capaç d'adaptar-se a aquests nous temps i, per tant, segueix existint la perpetuació de les diferències entre ambdós gèneres.

4. Marc teòric

En aquest apartat s'elaborarà una revisió teòrica dels conceptes centrals del contingut del reportatge:

L'estat de la qüestió del present projecte comença amb una pregunta oberta: "Què s'està fent actualment per combatre la violència masclista?". Com que aquest punt de partida és molt ampli, es decideix delimitar elements més específics per arribar a plantejar l'estat de la qüestió real del treball. Un cop analitzats els interessos i objectius que es volen assolir mitjançant el capítol pilot de *Non-stop Org*, es concreta que Barcelona serà el context geogràfic i, per altra banda, es seleccionen tres punts de vista rellevants dins de la temàtica central del reportatge. Aquestes tres perspectives són: prevenció i coeducació, atenció directa a dones víctimes de violència masclista i promoció de les relacions no violentes dirigit a agressors de violència de gènere. Per tant, ens plantem en un estat de la qüestió centrat en esbrinar quines actuacions i estratègies s'estan emprant, actualment, a Barcelona en tres associacions, com a mínim, que treballin des d'aquestes tres perspectives esmentades.

Si parlem del format, tal com afirma Moreno (2012), el reportatge és un gènere de moda, que comença a destacar en els prime time televisius i que, a poc a poc, es fa un forat entre les preferències de l'audiència. Entreté i informa però, sobretot, busca guiar amb la seva interpretació als ciutadans perduts en la infoxicació present del nostre temps. Cada tipus de reportatge usa tècniques diferenciades, marcades pel seu estil, però, en general, aborden temes d'interès social. A més, el llenguatge dels reportatges és proper i assequible. L'ús de les imatges també sol ser molt encertat, amb un muntatge polític i senzill. D'altra banda, el to sol ser bastant objectiu.

La forma testimonial és un recurs que pot estar present en diversos gèneres i programes: des de la breu nota en un magazín fins els gèneres d'àmplia duració com un gran reportatge o un docudrama, que poden narrar testimonialment un sol cas.

El gran reportatge televisiu profunditza, a través d'un relat extens -mitja hora o una hora-, en esdeveniments de rellevància i actualitat social. Però el gran reportatge, que tècnicament és definit com un gènere informatiu, és redefinit en alguns estrats socials com un gènere

educatiu: a través de certs estudis, s'ha constatat que l'audiència extreu activament informació educativa de programes com els reportatges. Certes temàtiques o continguts són vistos com necessaris per a la vida quotidiana d'aquesta audiència, tal com la drogoaddicció juvenil, alcoholisme, sida, prostitució, càncer, avortament, situacions socials com la salut pública, seguretat ciutadana, presons i altres. El programa que tracta qualsevol d'aquests temes és interpretat com un programa educatiu, la temàtica del qual no correspon a l'educació escolar ni a l'alta cultura, sinó que presenta informació relacionada amb els problemes de la vida quotidiana de l'audiència. Els espectadors senten que aprendre sobre aquests temes els ajuda a controlar situacions, conflictes i problemes de la seva vida. (Fuenzalida, 2005).

Un altre factor a tenir en compte envers el reportatge és la seva temporalitat, ja que el propi estat de la qüestió del present projecte qüestiona la situació actual, fet que comporta una concreció temporal i espacial.

D'altra banda, si fem un recorregut històric envers el concepte de violència de gènere, ens situem en l'època de la Revolució Industrial, s. XVIII, on la dualització dels rols socials de gènere era una realitat. Per un costat, el rol de treball reproductiu estava associat a les dones i consistia, principalment, en la cura dels infants i de la gent gran, així com la realització de les tasques merament domèstiques. En canvi, el rol de treball productiu requeia en els homes, que s'encarregaven de proveir la llar i exercir de cap de família, amb l'autoritat corresponent.

Seguint aquesta línia, és llavors quan a Occident es consolida una asimetria històrica que entén el que és masculí com a superior, dominant, actiu, autònom, públic, racional, i el que és femení com a inferior, dominat, passiu, depenent, privat, afectiu, la qual cosa legitima determinades relacions de dominació. El capitalisme patriarcal és doncs una forma de produir la nostra existència com a mestresses de casa, treballadors o empresaris. I aquestes formes de produir l'existència tenen conseqüències clares en el comportament: l'home desitja i la dona desitja ser desitjada, l'home proveeix i la dona és proveïda, l'home busca el poder i la dona la influència. (Gil i Lloret, 2007: 30)

Així doncs, la normativització dels rols socials de gènere afavoria la invisibilització de les agressions emmarcades dins de la violència de gènere. En aquella època, no existia una legislació específica que tipifiques les agressions intrafamiliars com un delictes, sinó que

més aviat existia una concepció generalitzada d'acceptació i naturalització d'aquest tipus de pràctiques, a les quals no se'ls hi donava gaire importància i es tractaven amb secretisme (el que passa a casa, es queda a casa).

Gràcies a l'aparició de nous canvis socials (moviments feministes a favor del sufragi universal, accés a l'educació, entre d'altres), esdevé la introducció de la dona en el mercat laboral, fet que possibilita l'augment d'un sentit d'independència envers el marit i, això, implica que l'home, d'alguna manera, es senti amenaçat dins de la normativització del seu rol de gènere, fent sorgir pors d'abandonament, pèrdua d'autoritat o de la seva funció com a sostenidor de la família.

Malgrat això, tot i que a simple vista pugui significar una major autonomia i empoderament personal pel gènere femení, encara recau el treball reproductiu, majoritàriament, sobre la dona i, a causa de l'existència d'una cultura intrínsecament patriarcal encara latent en la societat, el gènere femení no està exclòs de discriminació per raó de gènere i, per tant, de violència.

Socialment, es fa molt difícil reconèixer les situacions de violència quotidianes i assumir una actitud crítica. La prova és que si bé la violència vers les dones en la nostra societat sempre ha existit, no ha estat fins fa molt poc que s'han començat a fer sentir les veus que la consideren un problema greu i condemnable¹. Les resistències a considerar-la un problema de tots fa que sovint se sentin algunes afirmacions minimitzadores, i silencis còmplices que esdevenen un mecanisme defensiu cap allò que genera malestar i que no admetem com a un problema nostre, real i palpable. Aquesta negació o rebuig es manifesta en general a través de mites o creences, prejudicis i estereotips, que sostenen un imaginari social legitimador de la violència cap a les dones. (Gil i Lloret, 2007: 43).

Un altre aspecte a tenir en compte, principalment per qui va ser la seva impulsora, l'Espirall del silenci d'Elisabeth Noelle-Neumann ha estat una de les primeres teories de la comunicació impulsada per una dona, trencant l'hegemonia masculina a la dècada dels setanta. Com va dir Noelle-Neumann en el seu moment, les minories sovint, tot i ser conscients de la situació minoritària, estan més disposades a parlar que la majoria, sobretot quan sent que li falta suport dels mitjans de comunicació, factor que influeix en la

¹ La primera llei a l'Estat espanyol en contra la violència de gènere entra en vigor l'any 2005: Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere.

predisposició d'una persona a expressar-se, fet que converteix en aquell moment la majoria en una "majoria silenciosa". (Risquete, 2014:77).

Per altra banda, Neumann parla de conceptes com "cavall guanyador", "opinió pública" i "control social". Pel primer, defensa que els individus volen estar al costat guanyador i, segons la teoria de Neumann, fins i tot el motiu i el desig final és evitar l'aïllament i les sensacions negatives. (Risquete, 2014:85).

L'opinió pública l'entén com l'acord per part dels membres d'una comunitat activa sobre algun tema amb càrrega afectiva o valorativa que han de respectar tant els individus com els governs, tot transigint almenys en el seu comportament públic, sota l'amenaça de quedar exclosos o perdre la reputació davant la societat. (Risquete, 2014:20).

El tercer concepte destacat de la teoria de l'Espiral del silenci és el control social, definit per l'Enciclopèdia Catalana (2016) com un mecanisme de compensació de les tendències oposades al sistema vigent, i en aquest sentit s'oposa al canvi social. El control és exercit de formes molt diverses (costums, creences, mitjans de comunicació, etc) i a través de la família i l'educació, com a processos fonamentals de socialització.

Crida l'atenció que Noelle-Neumann no cités a John Stuart Mill, considerat un dels primers pensadors britànics que defensava una evolució social de caire feminista. Podem observar-ho a la seva obra *El sometimiento de la mujer* l'any 1869 o diferents conceptes relacionables dins de *Sobre la libertad* de l'any 1859.

Per tant, com a conclusió, s'observa una incongruència en la situació actual envers el masclisme, relegat a una majoria silenciosa en quan a opinió pública, des d'una perspectiva de l'Espiral del silenci de Neumann, però, en canvi, el sistema patriarcal que defineixen Gil i Lloret segueix imperant avui en dia, recolzat pels mitjans de comunicació, principalment en l'àmbit de la publicitat i de la ficció, destacant-ne els missatges que potencien els estereotips de gènere, però d'una forma subtil, poc cridanera però massa efectiva.

5. Metodologia

Mitjançant la realització d'aquest projecte es pretén obtenir un contingut de caire principalment qualitatiu. Per aquest motiu, és essencial comprendre'n el mètode en l'àmbit de la investigació.

Segons Toro i Parra (2006), el mètode qualitatiu no parteix de supòsits derivats teòricament, sinó que busca conceptualitzar sobre la realitat en base al comportament, els coneixements, les activitats i els valors que condueixen el comportament de les persones estudiades. El procés d'investigació qualitativa explora de forma sistemàtica els coneixements i valors que comporten els individus en un determinat context espacial i temporal. Això implica que no aborda la situació empírica amb hipòtesis deduïdes conceptualment, sinó que de manera inductiva passa de la dada observada a identificar els paràmetres normatius de comportament, que són acceptats pels individus en contextos específics històricament determinats. Així doncs, el contingut del present projecte no parteix d'una premissa concreta, sinó que, simplement, pretén extreure tota aquella informació que romangui en el context actual imperant en el moment de les entrevistes.

En aquest sentit, la principal tècnica d'obtenció de dades serà l'entrevista, doncs tal com afirmen Toro i Parra (2006), en el context de la investigació qualitativa, l'entrevista és un instrument molt útil per indagar un problema i comprendre'l tal com és conceptualitzat pels subjectes estudiats, sense imposar categories preconcebudes. L'entrevista és una estratègia que, en termes generals, pot definir-se com una conversació per aconseguir que una persona parli sobre el que sap, pensa i creu; una situació on una persona obté informació sobre quelcom interrogant a una altra persona. L'entrevista qualitativa o etnogràfica amb fins d'investigació es centra en el coneixement o l'opinió només en la mesura en què aquesta opinió pot ser representativa d'un coneixement cultural més ampli. Així doncs, a través d'aquesta tècnica, es vol obtenir informació molt més rica i personal en comparació amb altres mètodes d'extracció d'informació com podria ser un formulari o una enquesta.

En aquest projecte s'utilitzarà el tipus d'entrevista semiestructurada, amb un sistema de preguntes obertes, preparades amb anterioritat, enfocades segons la persona o grup a qui

estigui dirigida, per evitar respostes limitades en si i no, i s'aprofitaran les respostes dels entrevistats per tal de captar matisos nous, generant preguntes noves in situ, si s'escau.

Abans de realitzar les entrevistes en profunditat, es va considerar oportú i necessari dur a terme entrevistes de tanteig amb els i les professionals susceptibles a participar en el reportatge. L'objectiu principal era efectuar un primer contacte amb els subjectes i, així, poder presentar el projecte adequadament, alhora de poder resoldre possibles dubtes o altres qüestions envers el mateix. En aquest punt del procés, es van repartir díptics que incloïen informació esquematitzada, rellevant i clara sobre el contingut del treball. Així doncs, gràcies a aquestes entrevistes prèvies va ser possible elaborar un clima de confiança que va resultar en l'obtenció d'un feedback positiu envers a la participació dels i les professionals dins del present projecte.

D'altra banda, per dur a terme la revisió d'antecedents, punt 3.4 del treball, es va crear una fitxa per tal de comparar els visionats. La fitxa consta de deu preguntes que s'han de respondre amb un sí o no, a més d'incloure informació del producte com el seu títol, el gènere, la productora encarregada de dur-lo a terme i l'any de producció. Finalment, en l'apartat d'observacions, s'hi afegeix informació més extensa relacionada amb el producte en si. Aquest sistema permet fer una comparativa entre les diferents fitxes, ajudant a extreure conclusions que, en aquest cas, s'han centrat en observar si algun dels dos antecedents tenien els mateixos punts en comú que *Non-stop Org*.

Posteriorment, per tal d'ampliar el volum de visionats analitzats, es va generar una taula comparativa més extensa, de la qual es van generar dues versions: la comparativa de temàtica i la comparativa genèrica. La primera analitza quatre productes que tracten la violència masclista i es compara amb l'ideal de *Non-stop Org*. La segona, en canvi, analitza quatre productes compresos entre el reportatge i el documental.

Per poder obtenir tota la informació necessària per construir les bases teòriques d'aquest projecte, s'han revisat documents acadèmics, articles de revistes especialitzades, llibres, productes audiovisuals, estadístiques, entre d'altres. Part d'aquests continguts han estat facilitats o recomanats pels propis entrevistats o per l'equip docent de la universitat.

El muntatge i postproducció del reportatge emprarà un estil dinàmic i fresc, generant un fil narratiu equilibrat per la diversitat d'opinions, aportacions i experiències dels entrevistats.

Es volen trencar alguns estàndards del format, buscant fer el producte més atractiu e innovador. També es vol incorporar una certa poetització del contingut, quelcom extret del format documental, generant una riquesa visual en comparació als reportatges més comuns.

En quant a la difusió del reportatge, considerant-la una part essencial per poder assolir els objectius establerts, emprarem canals gratuïts, com YouTube, i xarxes socials, com Facebook, on els propis participants poden col·laborar en ampliar l'abast de la difusió. També es considerarà la possibilitat de presentar el producte en festivals i/o concursos relacionats. Altrament, per tal d'aprofitar al màxim el material enregistrat, es generaran càpsules audiovisuals d'una duració reduïda, facilitant-ne la viralització, que es penjaran en el mateix canal de YouTube o Facebook, aprofitant la repercussió del producte, si aquesta existeix.

5.1. Entrevistes en profunditat

A continuació, es presenten les preguntes que s'han realitzat als diferents participants del reportatge en el moment d'enregistrar. Aquestes preguntes han estat ideades a partir de l'entrevista de tanteig i de la investigació duta a terme envers cada branca professional o associació o institució concreta.

5.1.1. Taller de prevenció

1. Què és un taller de prevenció? En què consisteix?
2. Quina és la teva tasca dins dels tallers? Et sents a gust fent aquests tallers? Per què?
3. Per què està orientat a estudiants d'ESO i batxillerat?
4. De quina forma s'adapta la temàtica de la violència masclista a aquest públic?
5. Per què és important la prevenció en aquesta temàtica?

6. Quins objectius teniu?
7. Com reaccionen els i les estudiants envers aquests tallers?
8. Què són els estereotips de gènere? Quin perill oculten?
9. Per què els i les joves assumeixen aquests estereotips com a realitat i busquen seguir-los de forma inconscient?
10. Què és el mite de l'amor romàntic? Què hi ha darrere d'aquest nom inofensiu?
11. Com podria eradicar-se el sexisme a les aules? I a la societat?
12. Quin feedback obteniu de part dels alumnes? Tenen predisposició a fer aquests tallers?
13. En algun cas, us heu trobat amb alumnes que s'hagin sentit incòmodes realitzant el taller? Per què?
14. Creieu que obriu, en major o menor part, els ulls a aquests nois i noies? Per què?
15. Quins canvis hi haurien d'haver en la societat per eradicar la violència masclista?
16. Defineix amb una frase, què espera en Pau Zabala a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.1. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Pau Zabala.

5.1.2. Estudiants

1. Què us ha semblat el taller de prevenció que heu estat treballant aquí a l'escola?
2. Després d'haver-lo fet, considereu que heu canviat la vostra forma de veure aquesta temàtica? Per què?
3. Com us heu sentit?
4. Què en penseu dels estereotips de gènere?
5. Creieu que els mitjans de comunicació afavoreixen o dificulten la normalització d'aquests estereotips? Per què?
6. Creieu que iniciatives com aquestes són importants i se n'han de fer més? Per què?
7. Feu-nos un resum del que heu fet aquests dies durant el taller.

Figura 5.1.2. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Alejandro i Aroa.

5.1.3. Conexus

1. Què és Conexus?
2. I qui és l'Oriol Ginés?
3. Què fa Conexus?
4. Qui pot accedir a Conexus?
5. Per què cal atendre a homes agressors?
6. Quins tipus de teràpia feu amb homes agressors?
7. Amb quines dificultats us trobeu en relació amb aquests usuaris?
8. Quin procés segueix un agressor amb vosaltres?
9. Apart dels usuaris majors d'edat, treballem amb adolescents o joves agressors? Quines diferències hi ha entre aquest perfil i els homes de més edat? Amb quines dificultats us trobeu?
10. En què consisteix el projecte PUC? Per què cal engegar un projecte d'aquest caire?
11. Quines mancances hi ha en el sistema sanitari en quan a la detecció, atenció i/o derivació de possibles agressors?
12. En què consisteixen els vostres programes de formació?
13. Formeu part d'una comissió a nivell europeu? Doneu-nos detalls.
14. Com està, a nivell europeu, la temàtica de la violència masclista? Comparativa Europa – Catalunya
15. Teniu un apartat d'investigació. En què consisteix?
16. Què en penseu del tractament que fan els mitjans de comunicació en relació als agressors?
17. Defiïeu amb una frase, què espera l'Oriol Ginés a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.3. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Oriol Ginés.

5.1.4. Fundació AROA

1. Què és la Fundació AROA?
2. I qui és la Neus Pociello?
3. Què feu a Fundació AROA? Quins projectes teniu?
4. Col·laboreu amb altres entitats? Quines i com?
5. AROA treballa des d'una vessant "de barri". Què comporta aquest model?
6. AROA planteja una perspectiva integradora dels models d'intervenció convencionals i alternatius. Què vol dir exactament això?
7. Qui pot accedir a AROA?
8. Centrant-nos en les dones, què poden trobar a AROA?
9. Què és el projecte IDEA?

10. Què és l'empoderament? Per què cal empoderar a les usuàries?
11. Per què cal crear projectes per atendre a dones que pateixen violència masclista?
12. Què en penses de la llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista? Què modificaries?
13. Quin procés segueix una dona que pateix violència masclista amb vosaltres?
14. Per què és important fer un bon seguiment i no perdre el contacte amb les usuàries?
15. Arrel de la crisi, ha augmentat el nombre d'usuaris de la fundació? En cas afirmatiu, en quin sentit?
16. Defineix amb una frase, què espera la Neus Pociello a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.4. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Neus Pociello.

5.1.5. Fundació IReS

1. Què és la Fundació IReS?
2. I qui és l'Alba Fernández?
3. Com entén la Fundació IReS la violència?
4. Per què la Fundació IReS realitza una mirada inclusiva a la violència? Què vol dir exactament mirada inclusiva?
5. Què és el projecte FILS? En què consisteix?
6. Qui pot adreçar-se al projecte FILS?
7. Quin procés segueix una persona amb rol de víctima?
8. I quin procés segueix una persona amb rol d'agressor?
9. Explica'ns què és la provenció i en què es diferencia de la prevenció.
10. Quina importància té el fet de no voler posar etiquetes? Per què?
11. Quin model d'intervenció segueix? Quins nivells té?
12. Quina importància tenen els rols dins dels conflictes?
13. Cal tenir en compte el context de la gran crisi que estem vivint des de l'any 2008? Per què?
14. Consideres que, avui en dia, es pateix un clar símptoma de deshumanització en molts aspectes de la nostra vida i que, per poder actuar sobre temàtiques tan sensibles com la violència, cal ser conscients de que s'està treballant amb persones? Per què?
15. Es fa algun tipus de seguiment de cada cas per tal d'avaluar que la situació conflictiva no s'ha reproduït de nou? En cas afirmatiu, com es fa aquest seguiment? En cas negatiu, us plantegeu realitzar seguiments en un futur? Per què?
16. Pots explicar-nos un cas del projecte FILS (amb noms ficticis)?

17. Defiïneix amb una frase, què espera l'Alba Fernández a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència.

Figura 5.1.5. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Alba Fernández.

5.1.6. Hèlia Dones

1. Què representa Hèlia Dones?
2. Quins són els vostres objectius?
3. Quins projectes realitzeu?
4. Qui pot adreçar-se a Hèlia Dones?
5. Quin és el procés de la dona quan entra al vostre recurs?
6. Quina relació teniu amb els recursos del circuit públic de violència?

7. Quins són els reptes i propostes de futur?
8. Defineix amb una frase, què espera la Carla Rigol a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència.

Figura 5.1.6. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Carla Rigol.

5.1.7. Institut Català de les Dones

1. Què és l'Institut Català de les Dones?
2. Qui és la Teresa Maria Pitarch?
3. Diga'm la definició de violència masclista segons l'ICD.
4. Sobre quins tres eixos es basa l'actuació de l'ICD? Per què aquests?
5. Què en pensa de la llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista? Què modificaria?

6. Quines formes i àmbits de violència masclista recull aquesta llei?
7. Què és la xarxa d'atenció i recuperació integral a les dones en situacions de violència masclista? De què està conformada (els diferents serveis)?
8. Què és la Comissió Nacional per a una intervenció coordinada envers la violència masclista?
9. En què consisteix el programa d'intervenció integral contra la violència masclista?
10. Quines actuacions impulsa l'Institut Català de les Dones?
11. S'està treballant en algun projecte enfocat als mitjans de comunicació?
12. Qui pot acudir a l'ICD per demanar ajuda? Què pot fer l'ICD per aquesta persona?
13. Què li diria a una persona que està patint violència masclista i no sap què fer?
14. Digui'ns estadístiques de l'any 2015 rellevants en relació a la violència masclista.
15. Defíneix amb una frase, què espera la Teresa Maria Pitarch a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.7. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Teresa Pitarch.

5.1.8. Lorena Garrido

1. Qui és la Lorena Garrido?
2. Quines diferències vas trobar venint del sistema judicial xinès en comparació amb el sistema judicial espanyol en referència a la violència masclista?
3. En quins projectes estàs involucrada en relació d'aquesta temàtica?
4. Per què a Catalunya es diu violència masclista i a Espanya es diu violència de gènere? Per quins motius es va decidir canviar el nom a Catalunya?
5. Aporta'ns dades en relació a la violència masclista: Quantes denúncies es van comptabilitzar l'any 2015? Quants judicis hi van haver? Quantes ordres d'allunyament? Quantes condemnes a presó? (Dades que puguis obtenir i creguis que cal difondre).
6. Quina relació hi ha entre el nombre de denúncies i el nombre d'assassinats que apareixen als mitjans de comunicació? (La relació de causalitat que vam comentar el dia de l'entrevista de presentació)
7. Quin és el procés que segueix una dona des que decideix fer una denúncia?
8. Quins protocols s'apliquen per protegir a aquesta dona?
9. Es donen molts casos de "falses denúncies" de violència masclista? Quina relació estadística manté amb les denúncies reals? Cal desmitificar-ho?
10. Darrerament s'està parlant de que, en alguns casos, s'utilitza la "discriminació positiva" per tal de rebre certs privilegis legals, com per exemple la custòdia filial entre ex-parelles. Què en penses al respecte?
11. La llei està lliure dels estereotips de gènere?
12. Què és la dispensa d'obligació? Quins efectes pot tenir en un procés jurídic?
13. Les agressions sexuals fora de l'àmbit de la parella, actualment, no són considerades violència de gènere. Quines repercussions té aquesta situació? Consideres que s'hauria de canviar?

14. Quins canvis faries a l'actual llei en contra de la violència masclista vigent a Catalunya?
15. Defineix amb una frase, què espera la Lorena Garrido a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.8. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Lorena Garrido.

5.1.9. Maite Cayuela

1. Qui és la Maite Cayuela?
2. Quina és la seva experiència com a professional de la salut en l'atenció de les persones?
3. I quina és la seva experiència com a empoderadora de dones que pateixen violència masclista?

4. En què consisteixen els tallers que realitza a Fundació AROA?
5. Hi ha tallers individuals i col·lectius? Per qui està indicat cadascun?
6. Quines tècniques fa servir?
7. Expliqui'ns quina relació hi ha entre la praxis que fa servir en els tallers i la millora del benestar de les dones que hi participen.
8. Qui pot accedir a aquests tallers?
9. Pot explicar-nos alguna anècdota en referència a aquests tallers?
10. Quina dinàmica és la més agraiada per part de les dones que participen? Per què?
11. Per què és important empoderar una dona des dels recursos inherents de la seva persona?
12. Des del seu punt de vista, per què encara hi ha desigualtats per raó de gènere?
13. Defineixi amb una frase, què espera la Maite Cayuela a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.9. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Maite Cayuela.

5.1.10. Paco Abril

1. Qui és Paco Abril? Què és AHIGE?
2. Què és el gènere? Quins papers han assumit tradicionalment cadascun (paper reproductiu vs paper productiu)?
3. Per què hi ha violència masclista?
4. Quins factors han provocat la discriminació del gènere femení històricament? I per què, avui dia, continua havent-hi desigualtat de gènere?
5. Per quins motius, la violència masclista no distingeix entre classes socials?
6. Què són i quin paper juguen els agents socialitzadors?
7. Cal modificar els patrons que segueixen els agents de socialització com la família o l'escola per canviar el model patriarcal de la nostra societat?
8. És necessari conèixer les motivacions o intencions d'aquests agents, com apunta Max Weber? Per què?
9. Tal com distingeix Peter Berger, què és un problema social i què és un problema sociològic? Posa un exemple de cada en relació a la violència masclista.
10. Què és el patriarcat? Per què segueix vigent?
11. Per què, des de sempre, s'ha dit que "el que ocorre a casa, es queda a casa"? Què ha provocat això?
12. Quins factors poden portar a un home a ser agressor?
13. Per què la societat busca constantment establir uns motlles (rols/estereotips) d'aparença, de comportament i d'obligacions? Què comporta no encaixar amb aquests motlles?
14. L'actual model de vida, amb la incursió de la dona al món laboral, provocant inversions de rols entre home i dona (proveïdor del nucli familiar), pot ser un dels motius

pels quals els homes es veuen rellevats de les seves obligacions i, per tant, es senten desempoderats? Quines repercussions té aquesta situació?

15. Què són els indicadors socials? Quins indicadors socials s'analitzen per estudiar la violència masclista?

16. Quina importància tenen els moviments socials en aquesta temàtica? I quina repercussió tenen els moviments socials com AHIGE, on són homes els que lluiten per eradicar aquesta desigualtat vigent?

17. Com diu Zygmunt Bauman amb la seva societat líquida, aquesta pèrdua d'una societat fortament institucionalitzada basada en valors sòlids a favor d'una societat on predominen estructures socials més volàtils, com pot afectar a la temàtica de la violència masclista? Per què?

18. Defineix amb una frase, què espera en Paco Abril a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.10. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Paco Abril.

5.1.11. Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere

1. Què és la Plataforma contra les violències de gènere?
2. I qui és la Montserrat Vilà?
3. Quines tasques realitzeu per eradicar la violència masclista?
4. Per què és important la prevenció?
5. Es realitzen tasques de prevenció tan a homes com a dones?
6. Dins dels vostres projectes de prevenció, hi ha moltes empreses interessades en impartir els vostres tallers als seus treballadors i treballadores?
7. Per què cal fer èmfasi als menors dins de la prevenció?
8. La constant evolució de la nostra societat, juntament amb l'aparició de noves eines per relacionar-se amb els altres, està provocant noves formes de violència?
9. El discurs de prevenció orientat als menors està adaptat a les noves situacions de violència masclista?
10. Dins dels vostres projectes, hi ha la XAJI (Xarxa Activa de Joventut per la Igualtat). En què consisteix? Què és vol aconseguir?
11. Què és el fòrum contra les violències de gènere? Quines finalitats té?
12. Apart dels especialistes, hi ha més persones que conformin la Plataforma, com ara voluntaris?
13. Qui pot ser voluntari?
14. Feu algun tipus d'activitat reivindicativa (al carrer, per exemple)?
15. Com és la vostra relació amb les entitats institucionals?
16. Creieu que la llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista està al nivell de les circumstàncies?

17. Defineix amb una frase, què espera la Montserrat Vilà a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.11. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Montserrat Vilà.

5.1.12. Servei d'Atenció als Homes

1. Què és el SAH?
2. A qui està adreçat el SAH?
3. Quines són les teves tasques dins del SAH?
4. Hi ha perfils estandarditzats d'home agressor?
5. Què pot portar a un home venir aquí?
6. Per què els usuaris han de voler accedir de forma voluntària?

7. Quin procés segueix un usuari, des del moment en que accedeix a vosaltres, fins que, per dir-ho d'alguna forma, ja pot deixar de dependre dels serveis del SAH?
8. Per què hi ha tractaments individuals i grupals?
9. Què s'aconsegueix amb el tractament grupal que no es pot aconseguir amb el tractament individual?
10. Quins resultats s'estan obtenint?
11. Hi ha molts usuaris que, un cop dins de la fase de seguiment, necessita reincidir a la fase de tractament? Per què?
12. Creieu que aquest tipus de servei està ben vist per la societat? Per què?
13. Les retallades a causa de la crisi econòmica us han afectat molt o poc? En què concretament? Creieu que a curt termini disposareu de més recursos?
14. Un dels vostres projectes és el projecte "Canviem-ho". En què consisteix? Qui pot accedir a aquest projecte?
15. Defineix amb una frase, què espera el SAH a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.12.1. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Aharon Fernández.

Figura 5.1.12.2. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Laila Aljende.

5.1.13. Testimoni

1. Qui és vostè?
2. A què es dedica? Com és el seu dia a dia?
3. Té algun fill o filla? En cas afirmatiu, parli'ns sobre ell o ella.
4. Com va conèixer la Fundació Aroa?
5. Quins motius la porten a contactar o visitar Aroa?
6. Quina va ser la seva experiència en el procés amb la fundació?
7. Quins canvis va notar en la seva persona des del moment en que arriba a Aroa?
8. Què va ser el que més la va ajudar a empoderar-se? Per què?

9. Quin va ser el detonant per dir “Prou”?
10. Va tenir suport familiar?
11. Va fer denúncia? En cas afirmatiu, com va ser? En cas negatiu, per què no?
12. El seu fill/a, com ho ha viscut? Com es troba actualment?
13. En relació a la custòdia, ha tingut algun problema?
14. Vostè coneixia la fundació Aroa abans de ser-ne usuària? Coneixia alguna altra associació?
15. Creu que les associacions o institucions que treballen per eradicar aquesta xacra es troben invisibilitzades? Per què?
16. Creu que, avui dia, veu la vida d’una forma diferent? Per què?
17. Si tingués davant a una dona que està en una situació similar a la que vostè va estar, què li diria?

Figura 5.1.13. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Testimoni.

5.1.14. Judit Flores

1. Qui és la Judit Flores?
2. Què és un treballador social? Quin paper juga dins de la violència masclista?
3. Per què creus que moltes dones no s'atreveixen a denunciar? Quin acte preventiu creus que es podria aplicar per canviar aquesta situació?
4. El teu treball final de grau vessa sobre el sexisme en les aules. Explica'ns sobre ell.
5. Què és la coeducació? Per què és important?
6. Avui en dia, hi ha situacions normalitzades per la societat, on es pot apreciar una violència subtil però permanent dels homes cap a les dones, coneguts com a micromasclismes. Què són i què en penses al respecte?
7. Dins de la prevenció, què en penses de la família com a agent socialitzador?
8. Què en penses del tractament dels mitjans de comunicació envers el sexisme?
9. Què en penses de la cosificació de la dona en els mitjans de comunicació, sobretot a la publicitat?
10. Per què, gairebé sempre, s'acusa a la dona de les vexacions i agressions que rep per part dels homes?
11. A la teva etapa universitària, vas estar fent pràctiques en diferents associacions dedicades a combatre la violència masclista. Com va ser la teva experiència?
12. Et consideres víctima dels efectes del patriarcat present a la societat? En quin sentit?
13. Defineix amb una frase, què espera la Judit Flores a partir d'ara en referència a la lluita en contra de la violència masclista.

Figura 5.1.14. Font: Elaboració pròpia. Fotograma Judit Flores.

6. Desenvolupament

Stacy Peralta, director i productor de cinema i televisió nord-americà, afirmava que els documentals s'escriuen quatre vegades: Quan tens la idea i generes les preguntes clau, quan fas la transcripció de les entrevistes i subratlles els fragments més importants, quan elabores el guió de la veu en off per enllaçar els talls inconnexes i quan edites el producte. Malgrat que *Non-stop Org* és un reportatge, hi ha molta similitud amb aquesta afirmació degut al procés que s'ha seguit durant tot el projecte.

El primer reportatge o pilot tractarà sobre la violència masclista, ja que es tracta d'una xacra molt present en la societat actual². Els tres blocs seran Prevenció, Dones i Homes.

Pel bloc de Prevenció, s'ha triat la Plataforma Unitària Contra la Violència de Gènere, i s'entrevistarà a la seva presidenta, la Montserrat Vilà. Un dels especialistes d'aquest bloc serà en Pau Zabala, responsable dels tallers de prevenció i conscienciació orientats a adolescents, impulsats per la Fundació Salut i Comunitat. Per altra banda, també serà entrevistada la Judit Flores, graduada en Treball Social per la Universitat de Vic. El seu Treball Final de Grau es titula *El sexisme en les escoles* i tracta sobre el pes de les institucions educatives en la transmissió de models de gènere sexistes i l'obtenció de dades qualitatives a través de l'aplicació de diverses tècniques de recollida d'informació, per tal de descriure les realitats educatives en relació als mecanismes de difusió de valors o expressions sexistes donades durant les praxis i/o interaccions educatives. A més, l'Institut Vall d'Hebron ha obert les seves portes per tal de poder enregistrar un taller coordinat per la companya d'en Pau Zabala, la Mireia Foradada. S'han obtingut els permisos d'imatge d'uns quants alumnes i han estat entrevistats dos d'ells, l'Alejandro i l'Aroa.

Pel bloc de Dones, s'han escollit la Fundació Aroa i Associació Hèlia, on destaca el projecte conjunt *Intervenció amb Dones per l'Empoderament i l'Acció* (IDEA). Com a contactes dins de la Fundació, trobem la Neus Pociello, directora tècnica de l'equip gestor de la fundació, i, dins de l'Associació, la Carla Rigol, psicòloga i criminòloga especialitzada en violències masclistes. Dins de l'apartat d'especialistes, s'entrevistarà a la Lorena Garrido, jurista i docent a la UAB, i, com a segona especialista, la Maite Cayuela,

² Vegeu la Figura XII.1 en els annexos.

presidenta de la Fundació Aroa. També s'ha pogut entrevistar a una usuària de la Fundació Aroa.

Pel bloc d'Homes, serà entrevistat l'Oriol Ginés, vicepresident de l'associació Conexus. També es parlarà amb l'Aharon Fernández i la Laila Aljende del Servei d'Atenció als Homes (SAH). Finalment, per complementar aquest bloc, com a especialista, participarà en Paco Abril, sociòleg i president de l'Associació d'Homes per la Igualtat de Gènere (AHIGE).

Una altra fundació és IReS, la qual s'ha establert en un hipotètic quart bloc, entre el de Dones i Homes, doncs el seu projecte *Fils* no està centrat en violència masclista, però sí que pot tractar a persones que la pateixen, doncs tenen una filosofia diferenciada de la resta d'entitats i/o associacions. La seva interlocutora és l'Alba Fernández.

Tanmateix, per fer una introducció objectiva, s'entrevistarà a Teresa Maria Pitarch, presidenta de l'Institut Català de les Dones des del mes de març del 2016.

El procés que es durà a terme per tal de realitzar aquest pilot comença per contactar amb les associacions esmentades i els especialistes. Se'ls hi explicarà el projecte i es concertarà una entrevista prèvia amb cadascuna de les persones involucrades per poder profunditzar amb la temàtica i decidir com s'enfocarà l'entrevista. Tanmateix, les entrevistes serviran per conèixer les localitzacions del rodatge, doncs es volen fer servir els despatxos i/o instal·lacions dels especialistes i associacions.

Les entrevistes prèvies es situaran en el mes de gener, amb marge fins a la primera quinzena de febrer, però la idea és enllestir-ho quan abans millor.

A partir d'aquí, es començarà a desenvolupar la documentació tècnica necessària per dur a terme la producció: El guió literari³ de la veu en off i el guió tècnic⁴ del reportatge. Aquests documents estaran adaptats a les necessitats del projecte, doncs la tipologia de plans serà constant durant les entrevistes i, per altra banda, l'enregistrament de plans recurs quedarà supeditat a l'existència d'un muntatge previ amb el material anterior i la veu en off per tal de poder gravar material compatible amb les necessitats corresponents.

³ Per a veure el guió literari de la veu en off, aneu a Annex III.

⁴ Per a veure el guió tècnic del reportatge, aneu a Annex II.

La tipologia de plans de les entrevistes, principalment, constarà des de PM (Pla mig) fins a PP (Primer Pla), amb la possibilitat d'obtenir PD (Plans detall) amb la segona càmera.

El procés d'enregistrament de les entrevistes serà comú per a totes, només tenint les consideracions oportunes depenent de la localització per tal d'ajustar correctament la configuració de les càmeres. Després de cada entrevista enregistrada, es genera una fitxa de localització i rodatge on s'anota informació rellevant⁵.

Un cop enllestides les entrevistes, comença la fase de postproducció, que s'anirà realitzant de forma paral·lela a la producció dels enregistraments, fins que aquests finalitzin, quedant exclusivament la fase de postproducció.

Com que s'està realitzant un reportatge basat, principalment, en entrevistes, la informació s'obté en el moment d'aquesta. Per tal de poder desenvolupar un bon producte, s'ha ideat el següent pla d'acció:

1. Un cop s'enregistra una entrevista, el material es transfereix al Mac Mini. El sistema d'emmagatzematge contempla la divisió del material en carpetes depenent de l'origen, és a dir, Nikon D7100/D7000, Panasonic o gravadora Tascam.
2. Aquest material s'importa dins del programa Final Cut Pro X. Per cada entrevista es genera un esdeveniment diferent.
3. Es duu a terme el procés de sincronització del so. Primer de tot, es sincronitza l'àudio de la Tascam amb la imatge de la Panasonic, doncs ambdós mitjans no s'aturen durant les entrevistes. Posteriorment, es sincronitzen els plans de la D7100/D7000.
4. Mentre es realitza aquest procés, s'aprofita per fer equilibri de color, dins del possible, degut a les diferències evidents de cromàtica, entre les dues càmeres, per tal d'avançar feina posterior.
5. Un cop es tenen els tres elements sincronitzats, es fa ús d'una opció del FCPX, anomenat "Clips compostos", el qual permet generar un clip individual que conté tot el material requerit, de forma que facilita la subdivisió del material per fer-lo més manejable. Per tant, es procedeix a dividir les preguntes i generar clips compostos amb cada pregunta, unint les imatges de les dues càmeres de forma

⁵ Per veure les fitxes de localització i rodatge, aneu a l'Annex VII.

separada amb l'àudio de la Tascam; l'àudio dels micròfons integrats de les càmeres es silencia.

6. Quan totes les entrevistes estan sincronitzades i subdividides, cal fer un visionat de tot el material i, en una fitxa⁶ que ha estat dissenyada per aquest objectiu, es van transcrivint els fragments considerats útils, anotant-ne el timecode in i timecode out i una petita entrada i sortida del contingut.
7. En el moment en que totes les entrevistes estan analitzades i desglossades en fragments útils, cal iniciar el muntatge, de forma que es va generant el fil conductor a base de revisar i fer proves amb els fragments disponibles. Un cop es dóna per bo un pla, s'apunta en un paper per tenir constància dels plans utilitzats⁷.
8. Un cop finalitzat el procés anterior, ja es té l'esquelet del reportatge. Ara és moment de combinar els plans de les entrevistes amb plans recurs, afegir la veu en off i generar tot el contingut addicional, com la infografia i els cairons.
9. Finalment, quan es disposi de la primera versió del reportatge i ja hagi estat visionat per tercers, els quals facilitaran crítiques i valoracions, comença la segona fase del muntatge, on, partint de les opinions obtingudes i de possibles millores proposades pel director, caldrà cuidar l'estètica dels plans, decidint què cal observar-se en cada moment, per donar-li el toc final. Aquesta segona versió⁸ serà la que s'ensenyarà a totes les persones i organitzacions que han participat per tal d'obtenir el seu vistiplau. Quan s'obtingui l'acceptació de tots els implicats, es procedirà a penjar el reportatge a YouTube seguint uns ajustaments concrets (Contenedor MP4, còdec d'àudio AAC-LC, còdec de vídeo H.264, 25fps, *bitrate* de 12Mbps, i format 16/9 a 1080p)⁹ i s'iniciarà la seva difusió.

Pel que fa al procés de muntatge, s'utilitzarà el software Final Cut Pro X. També és molt probable l'ús del programa Adobe After Effects per a la generació de rètols o de la careta inicial del reportatge, el qual estarà creat fent ús del sistema time-lapse¹⁰ on s'integrarà el logotip del programa. La careta inicial estarà conformada per tres o quatre time-lapses, on l'últim serà el recorregut de les Rambles de Barcelona, des de Plaça Catalunya fins al

⁶ Per a veure els anàlisis de les entrevistes, aneu a l'Annex IV.

⁷ L'ordre del primer muntatge es troba a l'Annex V.

⁸ Per a veure una captura del muntatge final dins del FCPX, vegeu la Figura XIII.1. dels annexos.

⁹ Per tal de consultar les recomanacions de YouTube envers la configuració a seguir:

<https://support.google.com/youtube/answer/1722171?hl=es>

¹⁰ Vegeu l'Annex X per a més informació.

Mirador de Colom. S'ha triat aquest recorregut perquè les Rambles són un clar referent de Barcelona i s'hi troba una gran diversitat cultural, reforçant la idea de que les xacres socials no entenen d'estatus ni creences; qualsevol persona pot patir arrel d'un d'aquests problemes que afecten a la societat, de forma directa o indirectament.

El logotip i el pictograma de *Non-stop Org* es realitzaran mitjançant el programa Adobe Illustrator, per tal d'obtenir aquests elements en format vectorial per poder adaptar-los a qualsevol format o necessitat, sense estar limitats per resolucions o pèrdues de qualitat si fos en bitmap o mapa de bits, tot i que es disposarà del software Adobe Photoshop per si cal fer retoc fotogràfic en qualsevol moment del projecte.

The image shows the logo for 'Non-stop Org' on a white background. The word 'non-' is in a bold, black, lowercase sans-serif font. 'stop' is in a bold, red, lowercase sans-serif font with a thick black outline. 'ORG' is in a bold, black, uppercase sans-serif font.

Figura 6.1. Font: Elaboració pròpia. Logotip versió fons blanc.

The image shows the logo for 'Non-stop Org' on a black background. The word 'non-' is in a white, bold, lowercase sans-serif font. 'stop' is in a red, bold, lowercase sans-serif font with a thick white outline. 'ORG' is in a white, bold, uppercase sans-serif font.

Figura 6.2. Font: Elaboració pròpia. Logotip versió fons negre.

Figura 6.3. Font: Elaboració pròpia. Pictograma versió fons blanc.

Figura 6.4. Font: Elaboració pròpia. Pictograma versió fons negre.

Per enriquir la narrativa del reportatge, s'utilitzarà una veu en off que ajudarà a construir un fil conductor i permetrà aportar més informació de la present en les entrevistes.

Les peces musicals presents durant el reportatge, tant a les caretes com durant el propi discurs, seran cançons copyleft o amb drets comercials gratuïts, però el seu ús quedarà supeditat a la decisió del realitzador, depenent de si veu oportú afegir-ne per donar més cos al producte o no.

Finalment, pel que fa a la post-producció d'àudio, es farà una correcció de nivells basat amb els criteris dominants en el sector (normalització en els -6dB). Com a software d'edició d'àudio, es disposa de l'Audacity, el Pro Tools i l'Audition.

7. Pla de difusió

Per tal de donar a conèixer el nostre projecte, s'han pensat algunes accions que permetin fer arribar *Non-stop Org* a la major quantitat d'espectadors possibles.

- Díptics: A la part de pre-producció es va dissenyar un díptic per donar a conèixer el projecte a les entitats i/o associacions i especialistes quan es van realitzar les entrevistes de tanteig. Aquest resumia les principals característiques de *Non-stop Org*.
- Xarxes socials: Principalment, s'emprarà Facebook com a punt de partida per captar usuaris interessats en el projecte. La facilitat de compartir el material a través d'aquesta plataforma i la interconnexió que té amb YouTube, esdevenen un sistema de cost zero i de fàcil viralització. Els propis participants del reportatge han mostrat clares intencions de col·laborar en la difusió online a través de les seves pròpies eines.
- Plana web: Malgrat disposar de la pàgina de Facebook, en un futur, si es veu viable realitzar més reportatges, es crearà una pàgina web amb domini propi per tal de ser un element independent a la xarxa, gaudint de la llibertat que ofereix una web pròpia envers una pàgina com les de Facebook. Si no es dissenya des de zero, cap la possibilitat d'emprar un sistema Wordpress per començar.
- *Soy cámara*: Programa del CCCB, on disposen de diverses seccions, on permeten difondre productes i creacions de diferents tipologies i d'orígens variats.
- Participació en col·loquis o esdeveniments: Algun dels participants ha comentat la possibilitat de projectar el reportatge en algun esdeveniment relacionat amb la violència masclista. Tanmateix, una regidora de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, encarregada de gestionar aquestes temàtiques, va exposar la possibilitat de participar en un col·loqui.
- Televisió: Aquesta opció és la més poc probable, doncs depèn, principalment, de les pròpies cadenes de televisió oferir un espai a un producte nou i desconegut. Ara bé, hi ha cadenes que busquen productes d'aquest caire, com BTV, però dins del *Doc's*, disposen de trenta minuts, la meitat de la duració de *Non-stop Org*.

Si vols saber més informació d'aquest projecte o seguir-ne l'evolució,
pots accedir a la pàgina web oficial

<https://www.facebook.com/nonstoporgdoc>

o escanejar el codi QR següent

Figura 7.1. Font: Elaboració pròpia. Díptic exterior.

Què és *Non-stop Org*?

Non-stop Org és una sèrie de reportatges d'àmbit social de baix cost, on cada capítol tracta sobre una temàtica en concret, que giren entorn d'entitats o organitzacions i institucions dedicades a impulsar millores en la societat.

La distribució de *Non-stop Org* serà mitjançant plataformes digitals gratuïtes com YouTube o Vimeo, així com a través de les xarxes socials, principalment Facebook.

L'interès inicial per dur a terme el present projecte recau en informar i, alhora, generar consciència en la població envers totes aquelles entitats, organitzacions i institucions que diàriament elaboren labors de caràcter social i que, normalment, queden invisibilitzades.

Objectius

- Informar a la població envers diferents temàtiques d'àmbit social
- Visibilitzar associacions o institucions dedicades a millorar la situació actual de la societat respecte la problemàtica tractada
- Conscienciar a la població d'un problema social vigent
- Ajudar a persones que estiguin afectades per la temàtica tractada a poder conèixer associacions i/o institucions que les puguin ajudar

Com ho farem?

Mitjançant una sèrie de reportatges, on cada episodi estarà dedicat a una temàtica en concret; amb un format d'entrevistes.

Els entrevistats seran persones de les associacions i/o institucions triades depenent de la temàtica de l'episodi i, per altra banda, especialistes en la matèria.

De manera opcional i sempre que sigui possible, s'entrevistaran testimonis i/o afectats.

Capítol pilot: Violència masclista

El capítol pilot de *Non-stop Org* tractarà sobre la violència masclista.

Analitzarà tres perspectives diferents: Prevenió, Dona i Home.

Les associacions i/o institucions que participaran en el reportatge són de Barcelona.

Tanmateix, parlarem amb especialistes dels tres àmbits.

Hem triat la violència masclista per al capítol pilot perquè considerem que és una xacra molt present en la nostra societat i que hi ha una naturalització generalitzada d'aspectes que calen eradicar per aconseguir unes millores molt necessàries.

Figura 7.2. Font: Elaboració pròpia. Díptic interior.

8. Incidències

Durant la creació d'aquest projecte, han sorgit una sèrie de complicacions que es consideren suficientment importants com per ser destacades, per tal de tenir una visió més acurada de la globalitat del procés.

- Durant l'avantprojecte, es va dur la càmera principal, la Nikon D7100, a reparar per un tall en el sensor. Sent conscient de la importància de que estigués en perfecte estat, es va deixar en el servei tècnic el mes de desembre, doncs es considerava que un marge de dos mesos i mig seria suficient per tenir-la llesta. La primera entrevista enregistrada va ser la d'en Pau Zabala. Ja s'havia posposat una vegada i, degut a la planificació posterior ja establerta, el dia abans de l'entrevista no es disposava de càmera rèflex. Per sort, es va poder aconseguir una Nikon D7000. Un cop feta l'entrevista, es va comprovar que hi havia un problema de *flicker*, provocat pel mal funcionament d'un fluorescent. A més, la D7000 enregistra a 23,976fps, en lloc dels 25fps de la D7100, provocant dificultats a l'hora de sincronitzar l'àudio. Per arreglar-ho, es va haver de reduir la velocitat dels clips de vídeo a un 95,9%.
- Després d'aquesta entrevista, la botiga que tenia la D7100 va poder facilitar una de substitució, amb la que es van enregistrar diverses entrevistes, obtenint uns resultats molt bons. A meitats de març, la D7100 de propietat es retornada. Realitzant l'entrevista del SAH, on, per motius d'il·luminació, cal forçar la ISO, apareixen píxels calents i, el resultat dels clips no és l'idoni. Es torna la càmera al servei tècnic i es facilitada una D7000 de nou. Mitjançant l'After Effects, es solucionen els píxels calents, utilitzant una tècnica de clonació per proximitat de píxels. Els plans milloren però el color és força diferent a l'esperat.
- Durant diverses entrevistes, la gravadora externa Tascam no ha funcionat del tot bé, provocant distorsions imprevistes en algunes gravacions, sobretot en la de l'Alba Fernández de IReS, forçant a utilitzar l'àudio del micròfon intern de la rèflex, obtenint un resultat pitjor a les altres entrevistes.
- L'enregistrament de l'entrevista de l'Oriol Ginés, a part de que, primer, va haver-hi un malentès que va provocar un desplaçament fins a Barcelona per res; es va haver de repetir. L'àudio estava ple d'interferències. El segon enregistrament es va fer ús del micròfon de solapa, doncs la D7100 no captava aquestes interferències. Es va

descobrir el segon dia de rodatge que hi havia una antena de considerables dimensions a dos carrers d'allà, essent, segurament, la causant d'aquestes interferències.

- El flicker d'en Pau es va aconseguir treure amb un plug-in de tercers per a After Effects, requerint dos dies sencers de renderització i exportació. A més, el clip va patir algun efecte secundari, principalment en el moviment de les mans d'en Pau.
- Alguns dels àudios han patit "l'efecte sala", provocat per un excés en el temps de reflexió de l'àudio, provocant una sonoritat d'inferior qualitat. Degut a les limitacions en quan a coneixement i domini de programari de postproducció d'àudio, s'ha pogut reduir aquest efecte, però no s'ha obtingut els resultats desitjats.

9. Modificacions del projecte

Aquest apartat busca recollir les diverses modificacions i variacions que s'han generat des dels plantejaments inicials recollits a l'avantprojecte fins a la finalització del treball.

- **Format:** Possiblement el canvi més significatiu. *Non-stop Org* estava previst com a documental. A causa de l'estil del muntatge, el material disponible i la temàtica tractada, després dels primers visionats, es va arribar a la conclusió que el projecte acabés convertint-se en un reportatge. Un cop contemplat aquest canvi i, després de revisar informació teòrica, es considera que el nou format és més adient a les intencions del producte.
- **Entrevistes a peu de carrer:** L'estructura del reportatge s'ha vist lleugerament modificada en comparació a les primeres idees. A més, el canvi més important ha estat la cancel·lació de les entrevistes a peu de carrer, on es buscava preguntar a gent diversa si coneixien associacions o entitats que treballin per eradicar la xacra de la violència masclista. Després de diverses complicacions del projecte i endarreriments de timings, es van afegir altres motius, com la falta d'objectivitat d'una enquesta esbiaixada, doncs només es disposava de 4h per mirar de captar el màxim d'interlocutors possibles i, per les dates previstes, a mitjans d'abril, ja hi havia molts turistes per la zona on es volia anar, concretament la Plaça Catalunya.
- **Composició pròpia de les músiques de les caretes:** En un principi, s'havia parlat amb Rafa Barbero, director de la coral Americat, per tal d'obtenir la seva ajuda. Degut a la seva ajustada agenda, ens va donar el contacte de Luis Peixoto, un cantautor portuguès que estava interessat en participar en el projecte, però per motius personals, no ha estat possible. Finalment, tal com s'ha explicat anteriorment, s'han utilitzat cançons amb copyleft.
- **Mossos d'Esquadra:** En uns inicis, es va estar estudiant la possibilitat de parlar amb la responsable del Grup d'Atenció a la Víctima (GAV) de Rubí. Després d'entregar la documentació¹¹ sol·licitada per tramitar la petició, van informar que només permetien utilitzar el material per a la defensa del TFG davant del tribunal, prohibint l'ús en qualsevol altre cas, fet que va provocar la renúncia de seguir endavant aquesta entrevista.

¹¹ Per a veure la documentació entregada, vegeu l'Annex IX.

- Veu en off: Trobar la veu en off va comportar certs debats, doncs es va apostar per una persona no professional. El resultat obtingut era correcte, però es va creure oportú mirar de trobar un narrador més experimentat. Així doncs, s'ha acabat comptant amb l'Àngel Valverde, professor del Tecnocampus, qui ha esdevingut finalment la veu en off del capítol pilot de *Non-stop Org*. Tenint en compte que és un home, ajuda a reforçar el missatge trencador del projecte, doncs, inconscientment, associaríem més fàcilment una veu femenina a aquesta temàtica.

10. Conclusions

Non-stop Org ha estat un dels projectes més exigents però, a la vegada, dels més satisfactoris que he dut a terme fins ara.

Des del primer moment en que es va iniciar, ha estat una sèrie d'aprenentatges nous, en molts àmbits. Primer de tot, el coneixement teòric envers la violència masclista i tot el que l'envolta, d'on ve, les causes que la mantenen i els anhels de cara al futur. Tant les lectures com l'enriquiment gràcies a les entrevistes realitzades m'han permès obrir encara més els ulls envers aquesta temàtica; espero que el reportatge ho faci amb els espectadors que el vegin, complint un dels objectius inicials: conscienciar i visibilitzar.

Per altra banda, a nivell tècnic, considero que executar un projecte d'aquesta envergadura de forma individual m'ha permès demostrar les meves capacitats resolutives davant diversos problemes i complicacions, alhora d'aconseguir un producte vàlid, tenint sempre presents els dos condicionants bàsics: assumir tots els càrrecs i no dependre de res ni ningú en un format low cost.

Un cop finalitzat el projecte, possiblement canviaria coses o enfocaria certs temes d'una altra forma, però donades les circumstàncies que hi ha hagut, crec que he donat pràcticament tot de mi per mantenir el projecte en marxa, doncs, quan ho gestiones sol, depens de tu mateix per tal de que tot es faci, que no s'aturi i de mantenir els ànims.

Tanmateix, considero que queda molta feina per fer envers la violència masclista. És una problemàtica que, malgrat haver estat invisibilitzada durant tants i tants anys, la població comença a prendre'n una consciència real, on molts homes també s'estan unint, i sense l'aportació de totes i tots, no hi ha canvi possible.

En quant als objectius establerts a l'inici del projecte, considero que he assolit l'objectiu general 1 i 3, amb tots els seus objectius específics, en el moment de finalitzar el treball. En canvi, per avaluar l'assoliment de l'objectiu general 2, cal esperar un temps, a partir de la publicació i inici de la difusió del producte.

Finalment, no sé si aconseguiré molta o poca repercussió mediàtica, però és molt probable que no sigui l'únic capítol de *Non-stop Org*. I després de l'experiència d'haver fet d'entrevistador, em semblaria molt curiós i emocionant acabar sent entrevistat per

qualsevol persona o mitjà arrel d'aquest projecte, doncs significaria que els objectius haurien estat sobrepassats amb escreix.

11. Possibles ampliacions

Un cop finalitzat el projecte, es pot afirmar que, de cara a noves produccions vinculades, es consideraria aplicar algunes novetats o millores.

- **Tècnic d'àudio:** Un dels factors dels quals s'ha ressentit més el projecte ha estat la manca d'un especialista en àudio. A part dels problemes inesperats de la gravadora d'àudio, la manca de domini d'aquesta vessant ha influït en el resultat final. Com a mínim, disposar d'una persona especialitzada en postproducció significaria una millora notable del resultat final.
- **Dues càmeres rèflex:** La diferència de qualitat d'imatge entre la Panasonic i la D7100 és evident. La Panasonic és útil per unes coses però pateix en altres situacions. Si el pressupost hagués estat més elevat, possiblement s'hauria disposat de dues rèflex de gama similar, oferint un verdader sistema multicàmera, el qual hauria permès donar encara més dinamisme i qualitat al reportatge.
- **Càpsules audiovisuals:** Degut a la limitació temporal de realitzar un reportatge, s'ha ideat una estratègia composta per la creació d'aquestes càpsules, que permetran fer ús del material excedent i donar continuïtat al projecte i a la temàtica. Permeten oferir un format diferenciat del reportatge, de curta duració, facilitant-ne la difusió i viralització a través de les xarxes socials, així com tenir-les en una hipotètica plana web.
- **Presentació del producte a festivals:** Per tal de mirar d'obtenir més difusió principalment, si s'escau es presentarà el producte en algun festival, com es comenta en el pla d'explotació.
- **Compositor/cantautor:** Per tal de no dependre de la limitació en quant a quantitat de músiques copyleft, disposar d'un compositor o cantautor que produís i generés algunes de les músiques emprades en els reportatges facilitaria l'adaptació d'aquesta al contingut, generant un producte més ric.

12. Bibliografía

- Atresplayer (2016). *Salvados: ¿Qué sucedió en el incendio del Teatro del Liceo?* [Online] disponible a:
http://www.atresplayer.com/television/programas/salvados/temporada-11/capitulo-20-sucedi-incendio-teatro-liceo_2016042900466.html [Consultat 22/05/16]
- Atresplayer (2016). *Salvados: El machismo mata* [Online] disponible a:
http://www.atresplayer.com/television/programas/salvados/temporada-11/capitulo-11-machismo-mata_2016021100263.html [Consultat 03/03/16]
- Bollaín, I. (Director). (2003). *Te doy mis ojos* [Pel·lícula]. Espanya: La Iguana/Alta Producción
- Busquet, J., Calsina, B., Medina, A., (2015). *150 conceptos clave de sociología*. Barcelona: Editorial UOC.
- Dailymotion (2015). *La Maleta de Marta*. [Online] disponible a:
http://www.dailymotion.com/video/x2c3ril_la-maleta-de-marta-el-documental_people [Consultat 07/11/2015]
- Diversidad afectivo-sexual y coeducación (2012). Documentales violencia de genero. [Online] disponible a:
<http://diversidadycoeducacion.com/2012/12/10/documentales-violencia-de-genero/> [Consultat 25/10/2015]
- España. Resolución de 28 de julio de 2015, de la Dirección General de Empleo, por la que se registran y publican las tablas salariales para el año 2015 del Convenio colectivo de la industria de producción audiovisual (técnicos). [Online] *Boletín Oficial del Estado*, 28 de julio de 2015, núm. 188, pp. 71081-71089. Disponible a:
<https://www.boe.es/boe/dias/2015/08/07/pdfs/BOE-A-2015-8907.pdf> [Consultat 08/12/2015]

- Formulatv (2014). *Telecinco estrena este martes 'Amores que duelen', un nuevo documental sobre la violencia de genero*. [Online] disponible a: <http://www.formulatv.com/noticias/40324/telecinco-estrena-martes-amores-que-duelen-docu-factual-violencia-genero/> [Consultat 07/11/2015]
- Fuenzalida. V., (2005). *Expectativas educativas de las audiencias televisivas*. Bogotá: Grupo editorial Norma.
- Gil. E., Lloret. I., (2007). *La violència de gènere*. Barcelona: Editorial UOC.
- Google (2015). Mirador de Colom [Fotografia]. *Google Street View* [Online]. Disponible a: <https://goo.gl/tgQGxw> [Consultat el 09/12/15]
- León. B., (2009). *Dirección de documentales para televisión. Guión, producción y realización*. Navarra: Ediciones Universidad de Navarra, S.A. Colección Comunicación.
- Mariscal, J. (2015). *Ni tu criada ni tu puta (Relatos sobre igualdad y violencia de género)*. Córdoba: Autoediciones Tagus.
- Mitele (2014). *Amores que duelen. Melanie*. [Online] disponible a: <http://www.mitele.es/programas-tv/amores-que-duelen/temporada-1/programa-1/> [Consultat 31/10/2015]
- Moreno. P., (2012): *El reportaje televisivo y sus interpretaciones de la realidad*. Estudios sobre el mensaje periodístico, vol. 18, núm. 2 (julio-diciembre), págs.: 823-832. Madrid, Servicio de Publicaciones de la Universidad Complutense. [Online] disponible a: <https://revistas.ucm.es/index.php/ESMP/article/viewFile/41048/39295> [Consultat 21/05/2016]
- Noguero. S., (19 de maig de 2016). *El testimonio que cambió la percepción de la violencia machista. La Vanguardia*. [Online] disponible a: <http://www.lavanguardia.com/vida/20160519/401888910013/ayer-y-hoy-ana-orantes-cambio-percepcion-violencia-machista.html> [Consultat 23/05/2016]

- Risquete. J., (2014). *Elisabeth Noelle-Neumann. La vigència de l'Espiral del Silenci en la "societat xarxa"*. Barcelona: Editorial UOC.
- RTVE (2016). *La noche temática - Medicina y niños* [Online] disponible a: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/la-noche-tematica/noche-tematica-medicina-ninos/2861595/> [Consultat 22/05/2016]
- Telecinco (2015). *Amores que duelen*. [Online] disponible a: <http://www.telecinco.es/amoresqueduelen/> [Consultat 25/10/2015]
- Toro. I., Parra. E., (2006). *Método y conocimiento: metodología de la investigación: investigación cualitativa/investigación cuantitativa*. Colombia: Fondo Editorial Universidad EAFIT.
- TV3 (2014). *Sense ficció: El món on volíem viure. Robert Capa, 15 de gener de 1939*. [Online] disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/programes/El-mon-on-vollem-viure-Robert-Capa-15-de-gener-de-1939/video/4854071/> [Consultat 28/05/2016]
- TV3 (2016). *30 minuts: Trànsit, menors transsexuals*. [Online] disponible a: <http://www.tv3.cat/30minuts/reportatges/1984/Transit-menors-transsexuals> [Consultat 22/05/2016]
- Vargas. I., (2012). La entrevista en la investigación cualitativa: Nuevas tendencias y retos, *Revista Calidad en la Educación Superior*. [Online] disponible a: <http://dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/3945773.pdf> [Consultat 31/10/2015]
- Vimeo (2014). *¿No queríais saber por qué las matan? Por nada*. [Online] disponible a: <https://vimeo.com/113209124> [Consultat 28/05/2016]